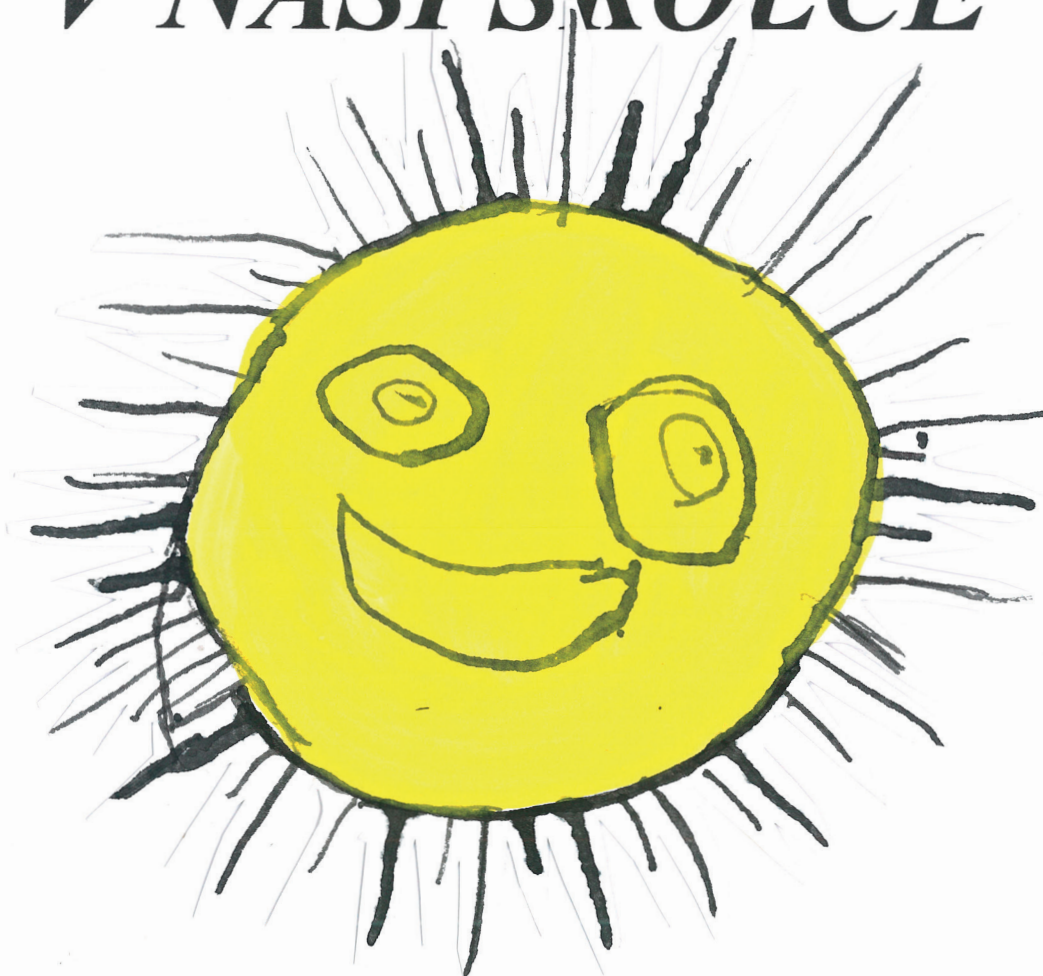

Mateřská škola Borovy

SLUNÍČKO V NAŠÍ ŠKOLCE

č. 24
2025/2026

*„Život je plný malých zázraků.
Všímej si jich.“*

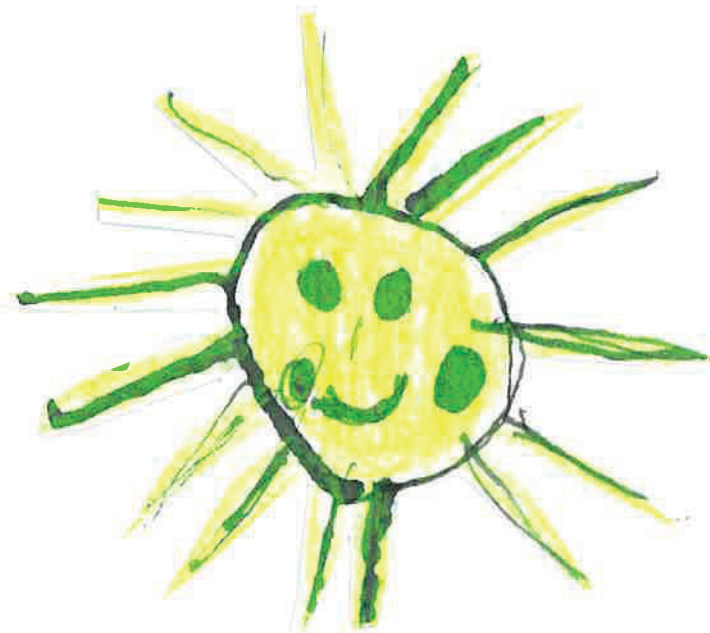
Věnováno všem dětem, rodičům
a také těm, kteří pomáhají naší mateřské škole....

Zpracovala: Zuzana Mastná

Ilustrace dětí mateřské školy,
fotodokumentace, materiály mateřské školy, internet

Mateřská škola Borovy dne 15. června 2026

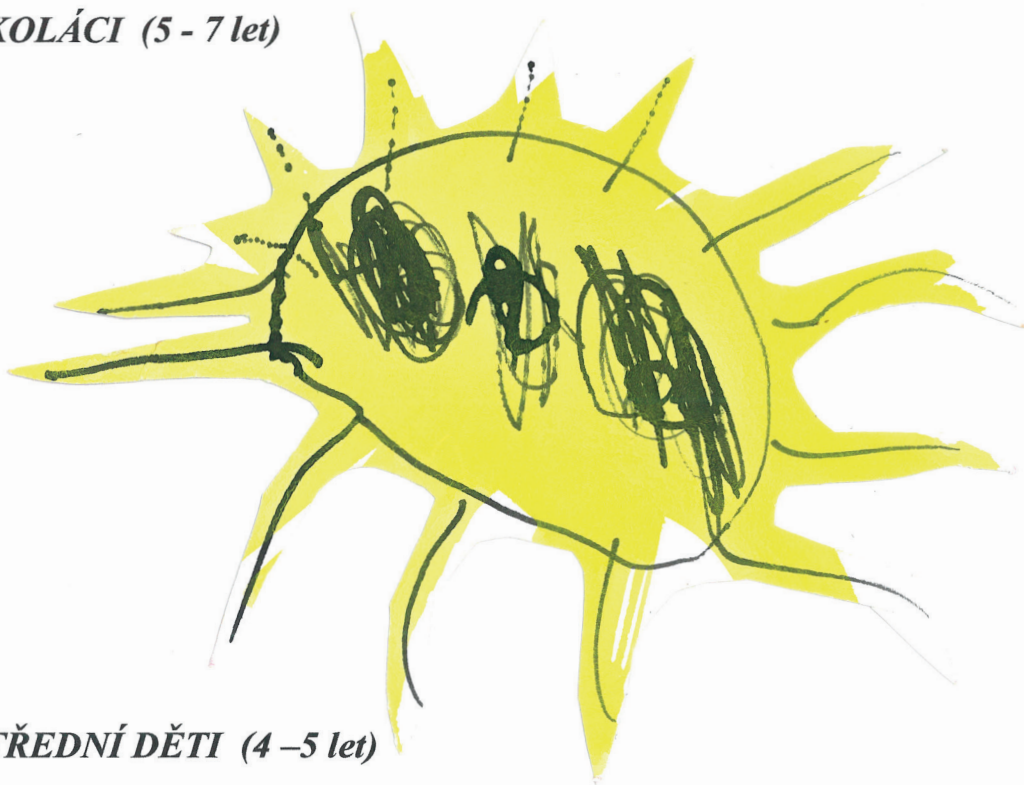
*„Kam jsme došli,
kdo to ví.....“*

Kdo je s námi v naší školce?

I. SKUPINA - PŘEDŠKOLÁCI (5 - 7 let)

1. Matyášek Procházka
2. Natálka Kunová
3. Emmička Cibulková
4. Kubíček Drda
5. Toníček Novotný
6. Valinka Mašková
7. Ondrášek Hrkálík
8. Martinka Němcová
9. Samík Fridrych
10. Raduška Lisnerová
11. Eliška Kolečkářová
12. Karinka Májová
13. Kubíček Štulík
14. Magdalénka Hájková
15. Ninuška Madayová

II. SKUPINA - PROSTŘEDNÍ DĚTI (4 –5 let)

16. Anička Fikrlová
17. Natálka Haišmanová
18. Kubíček Kadlec
19. Laurinka Chmelířová
20. Ellinka Netrvalová
21. Víteček Cibulka
22. Vojtíšek Studnička

III. SKUPINA –NEJMENŠÍ DĚTI (2 - 3 roky)

23. Anežka Bažantová
24. Ivošek Kolečkář
25. Kubíček Peterka
26. Víteček Hřebec
27. Valinka Šlehoferová
28. Šimonek Cibulka

ředitelka:

Zuzana Mastná

učitelka:

Klára Kořínková

asistent pedagoga, učitelka, uklízečka:

Blanka Peclová

kuchařka, hospodářka, uklízečka:

Libuše Vizingrová, Hana Pěchoučková, Zdeňka Košnarová

Pár slov úvodem našim rodičům

Každý z nás touží po lásce všech lidí. A bohužel skoro všichni nosíme v sobě myšlenku. Myšlenku snažit se zavděčit všem. Kolikrát nejednáme svobodně tak, jak bychom chtěli. Kolikrát si nejsme jisti svými názory a přáními, protože v dětství byla potlačena naše samostatnost a schopnost být sám (sama) sebou. Kolikrát jsme se v životě snažili dělat vše tak jen proto, aby nás ostatní oceňovali, abychom byli dost dobří. Přebírali jsme jejich názory a snažili se vycházet všem vstříc.

Znáte to určitě také ze svého života. Možná někdo z vás dokonce slyšel větu: „Když budeš hodný(á), když nebudeš zlobit, budeme tě mít rádi.“ Ale nikdo vám nevysvětlil, proč tohle nebo toto nemáte dělat, proč je to špatné. Kolikrát v životě jsme hledali chybu u sebe a podceňovali se? Trápili se tím, že se neumíme bavit jako ostatní, že nejsme dost dobří?

Nějakou dobu trvá, než vše pochopíme, než se vzbouříme a uvědomíme si, že je třeba dělat věci tak, jak je cítíme sami v sobě. Ano, buďme si jisti, že to je ta správná cesta, po které máme jít. Vždy, když uděláme v životě nějakou změnu ve svém chování, tak se možná ostatním lidem okamžitě líbit nebude. Ale věřte, že časem si vás ten druhý bude vážit za to, že jste sám (sama) sebou.

Dětská dušička je velmi křehká. V předškolním období se začínají děti pouštět maminčiny sukně a začínají se osamostatňovat. Poznávají nové kamarády a dospělé. A to samozřejmě přináší také menší bolístky do života. Děti se začínají více prosazovat, chtějí dosáhnout svého.

A uvědomme si, že kolikrát i my chceme, aby bylo dítě poslušné. Dáváme nevyžádané rady, věštíme budoucnost, co se stane, když, Dejme si ruku na srdce, děláme to občas každý. Nebylo by naopak lepší ke svému dítěti přistupovat jako k rovnocennému partnerovi? Určitě ano. Zároveň je však moc důležité, abychom měli s dětmi nastavené vlastní hranice. Taková ta pravidla naší rodiny.

Ať se děti díky těmto hranicím naučí bezpečně pohybovat v tomto světě. Protože dítě bez hranic mívá později v životě velké problémy. Přejde škola, první zaměstnání a tam jsou jasně nastavená pravidla a hranice. A pokud je dítě nezná od dětství, těžko se budou přizpůsobovat. Proto je důležité, aby se toto naučily děti již nyní.

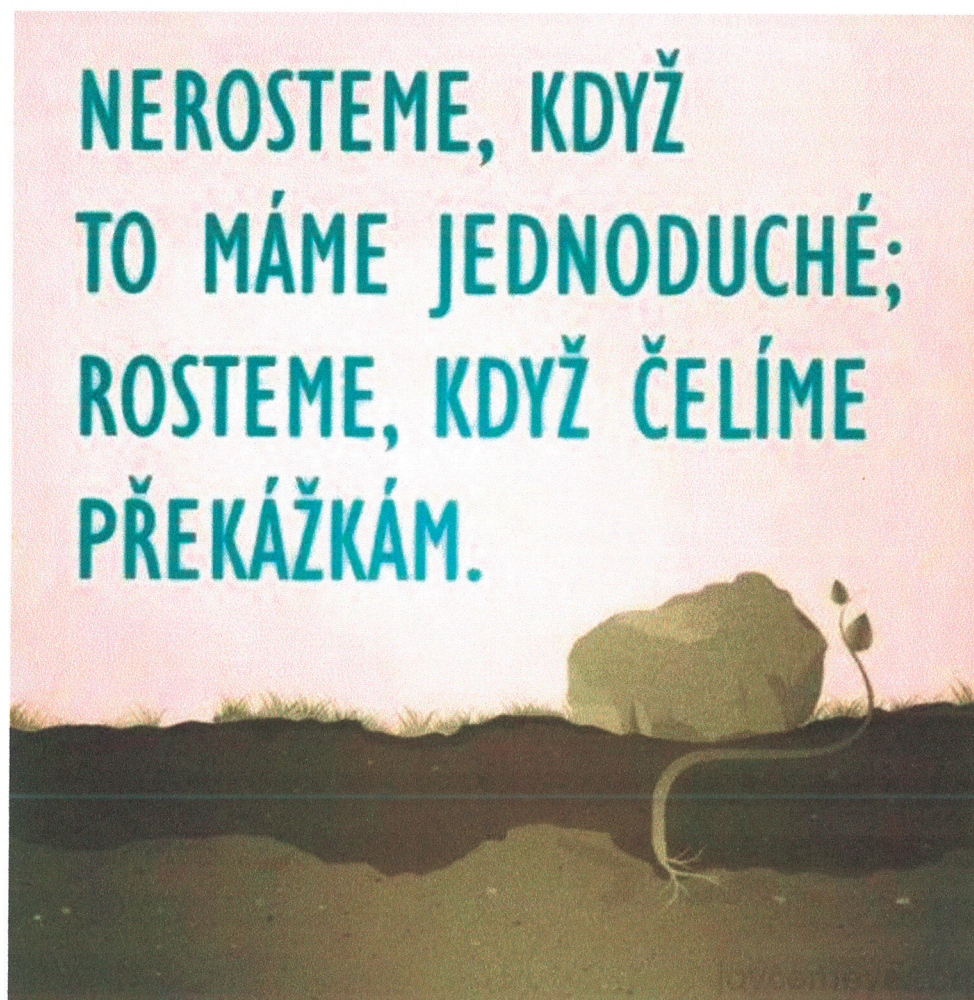
***„Víš, co se stane,
když se přestaneš obávat toho,
co si o tobě myslí ostatní?
Začneš skutečně žít.“***

A vy, dospělí, nezapomeňte.....

Neopakujte chyby našich rodičů, pokud tedy nějaké byly. Ale věřím že byly, každý z nás je občas udělá. Nahlížejte na své děti s láskou a důvěrou. Nechte je dělat obyčejné věci, vyzkoušet si vše nové, bez toho abychom jim zametali cestičku.

Děti se učí prožitkem, mají to stejně jako my. I ten nejošklivější prožitek, byť je špatný, nás něčemu naučí. A věřte, že právě díky těmto zážitkům, které nás kolikrát srazí na kolena a nejvíce zasáhnou, se posunujeme o to víc dál na naší cestě.

Buďte proto pro vaše dítě na jeho cestě oporou, ale nechte je dělat samostatné kroky. Kroky, které povedou k přirozenosti a k sebedůvěře. Čím více toho totiž děláte za své děti, tím více si nebudou věřit.

Příběh k zamyšlení

Moudrost obyčejné tužky

Bylo jednou jedno dítě, které si malovalo v pokojíčku pastelkami. Vedle něj se posadil dědeček a začal psát dopis. V jednom okamžiku se ho dítě zeptalo: „Dědo, co to děláš? Sepisuješ příběhy, které jsme spolu prožili? Není to náhodou vyprávění o mně?“ Dědeček přestal psát, usmál se a vnoučkovi řekl: „Píšu o tobě, o tom není pochyb. Důležitější než slova je však tužka, kterou používám. Líbilo by se mi, kdyby ses jí podobal, až vyrosteš.“

Vnuk se na tužku zvědavě podíval, ale nic zvláštního na ní neviděl. Zeptal se: „Co je na ní tak výjimečného?“ Dědeček odpověděl: „Záleží na způsobu, jak se na věci díváš. Tužka má pět vlastností, které, pokud si je dokážeš v životě udržet, z tebe udělají člověka žijícího v pokoji se všemi.“

První vlastnost: Můžeš dělat velké věci, ale nikdy nezapomeň, že existuje ruka, která tvoje kroky řídí. Vždycky tě povede podle své vůle.

Druhá vlastnost: Občas musíš přestat psát a použít ořezávátko. Způsobí sice tužce trochu utrpení, ale nakonec bude ostřejší. Musíš být tudíž schopný vydržet bolest, protože z tebe udělá lepšího člověka.

Třetí vlastnost: S tužkou máme vždycky možnost použít gumu a vymazat, co jsme napsali špatně. Ani ty nezapomeň, že si můžeš odpustit a vymazat své hříchy, budeš-li jich litovat a chtít se napravit.

Čtvrtá vlastnost: Vždycky po ní zůstane čára. Stejně i ty bys měl vědět, že všechno, co v životě uděláš, zanechá stopu. Snaž se tedy být si vědom všeho, co děláš.

Pátá vlastnost: Na tužce není nejvýznamnější dřevo ani tvar, ale náplň uvnitř. Pečuj neustále o to, co se děje ve tvém nitru.

Jaké z tohoto příběhu plyne ponaučení?

Můžeme zvládnout v životě vše, co skutečně chceme. A to i přes občasnou bolest. Průběžně si odpouštět a být si vědomi toho, co děláme. A nezapomínejme o sebe pečovat.

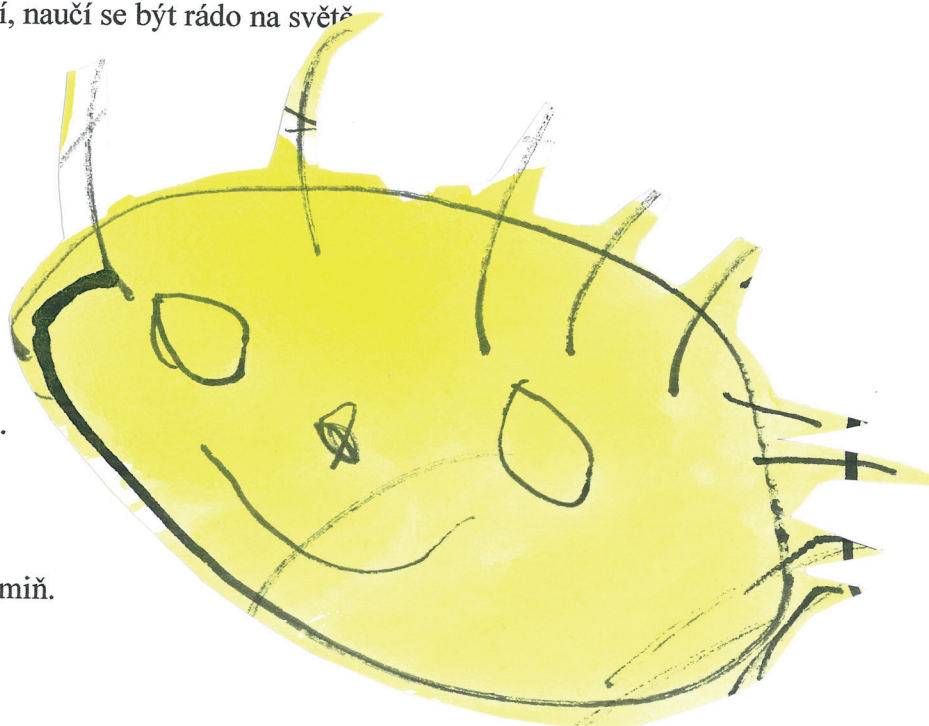
Podmínky pro naši pohodu a zdraví v mateřské škole

• Děti se učí tomu, v čem žijí

- ✓ Žije-li dítě v prostředí tolerance, naučí se být trpělivé.
- ✓ Žije-li dítě v prostředí chvály, naučí se oceňovat.
- ✓ Žije-li dítě v prostředí povzbuzování, naučí se důvěřovat si.
- ✓ Žije-li dítě v prostředí slušnosti, naučí se být čestné.
- ✓ Žije-li dítě v prostředí bezpečí, naučí se věřit.
- ✓ Žije-li dítě v prostředí spokojenosti, naučí se mít rádo.
- ✓ Žije-li dítě v prostředí přátelství, naučí se být rádo na světě

• Co chceme děti naučit

- ✓ O všechno se rozděl.
- ✓ Hraj fér.
- ✓ Nikoho nebij.
- ✓ Vracej věci tam, kde jsi je našel.
- ✓ Uklízej po sobě.
- ✓ Neber si nic, co ti nepatří.
- ✓ Když někomu ublížíš, řekni promiň.
- ✓ Před jídlem si umyj ruce.
- ✓ Splachuj.
- ✓ Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobře.
- ✓ Žij vyrovnaně – trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a kresli a zpívej a tancuj a hraj si a pracuj.
- ✓ Každý den odpoledne si zdřímni.
- ✓ Když vyrazíš do světa, dávej pozor na auta, chytň se někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě.

• Co se učíme vzájemně

- ✓ Být přátelský a laskavý je více než mít pravdu.
- ✓ Nikdy nezáleží, jak váženými jste v životě.
- ✓ Každé dítě potřebuje přítele, který s ním dokáže dělat i hlouposti.
- ✓ Všichni někdy potřebujeme držet za ruku někoho, kdo nám rozumí.
- ✓ Malá procházka může učinit velké zázraky.
- ✓ Pod „maskou“ každého se skrývá někdo, kdo potřebuje být oceněn a milován.
- ✓ Každý koho potkáš, si zaslouží být pozdraven s úsměvem.
- ✓ Nikdo není dokonalý.
- ✓ Nemohu si vybrat, jak se cítím, ale mohu si vybrat, co s tím udělám.

Září

*„Veverička čiperná, když ji kručí v bříšku,
s velkou chutí posnídá oříšek či šišku....“*

Je tady pondělí, 1. září. Den, na který již netrpělivě čekáme. Možná že nejen my, ale především ti naši noví malí předškoláčci, kteří k nám nastoupí. Všichni netrpělivě očekáváme, kolik se nás ten první den vlastně sejde v naší mateřské škole. Třída je připravená, hračky také, chybí jen děti. A hle, už se blíží. První dětičky radostně vyšlapují směrem k naší školce.

Starší děti, které již naši školku navštěvovaly, jsou opět o rok starší, rozumnější a moc důležité. A připraveny na kamarády i na to, co budeme společně další školní rok prožívat. Ty, co už tu s námi byly, to všechno po pravdě určitě znají. Ti noví žáčci si však budou muset počkat společně s námi, co nám ten nový školní rok přichystá.

Začátkem roku se vždy seznamujeme s novými dětmi a proto ani ten letošní rok nebude výjimkou. Nové děti jsou tu společně s námi a my je všichni vítáme. Laurinku Chmelířovou z Vřeskovic, Anežku Bažantovou z Dlouhé Louky a Valinku Šlehoferovou z Borov. Představujeme se a vzájemně poznáváme. Ukazujeme novým kamarádům naši mateřskou školu. V letošním školním roce bude také s námi každé druhé pondělí trávit čas nová praktikantka z nedalekých Lužan, Markétka Vacková. Ta se s námi také postupně seznámí.

Stejně jako paní učitelky. Ty se také seznamují. A to nejen s námi, dětmi, ale i s našim rodiči. Na začátku září probíhá třídní schůzka, kde se naši rodiče dozví, co nás tento školní rok čeká a nemine. A první akcí, která bude probíhat v prostorách zahrady mateřské školy je „Zahradní slavnost“. Budeme tu všichni. My, učitelky i rodiče. Je to akce, na kterou se vždy moc těšíme. Probíhá již třetím rokem a je prostě prima.

Paní učitelky společně s námi připravují soutěže nejen pro nás, ale i pro naše rodiče. S těmi se utkáme v jednotlivých disciplínách a poměříme svoje síly. Naši rodiče nám na tuto akci připravují vždy dobroty. Každý z nich něco upeče. Slaných i sladkých pokrmů je opravdu dost a je co vybírat.

My připravujeme dopoledne venku jídelní stoly, na které pak ty prima dobroty společně naaranžujeme. Uděláme to tak, jak se nám to líbí. Paní učitelky nám do toho nemluví. Vše je jen na nás. Přípravu káfička a čajíku přenecháme potom našim učitelkám. Vše je na místě, občerstvení, soutěže, vše dokonale připraveno, akce „Zahradní slavnost“ může tedy začít. A věřte, že jsme si ji všichni opravdu užili.

Zahradní slavností zářijové akce v naší mateřské školy ale ještě nekončí. Čekáme na prima počasí, které si raději objednáme (to my umíme). Jakmile víme, že bude opravdu hezky, odjíždíme s tetou Hani Pojarovou autobusem na podzimní výlet k naší kamarádce Ellince. Jedeme přímo k ní domů, tam kde bydlí. Ellinky rodiče mají doma spoustu zvířátek, je to totiž taková menší farmička. I když při pohledu na ta zvířátka všude kolem a prostory jim přilehlé, se nám zase tak malá ta farmička úplně nezdá. A té práce všude kolem. Možná, že bude potřeba i naší pomoci.

Nejprve si vše společně prohlížím, zvířátka, husy, slepice, kachny, telátka, koníky. Společně jsme se rozhodli přiložit ruku k dílu. Máme jasno, budeme krmit zvířátka. A tak se také stalo.

Když bylo vše hotovo, mohla následovat zábava. Běháme po louce, hrajeme různé hry, honičky, vozíme se na koních, smějeme se.

Po chvilce přijíždí Ellinky tatka ještě se svým kamarádem, kolegou hasičem. Ti nám připravují ohniště. Společně s nimi i my nosíme kameny na založení ohniště, dříví a pomáháme se vším, co je potřeba. Nyní zbývá jen škrtnout zápalku a opéci si dobré buřtíky od Gruszků, které si přivážíme s sebou. Právě buřtíky má na starost zajistit naše paní kuchařka Libuška. A nezklamala. Jako vždy. Byly opravdu výborné.

V nedalekých Přešticích pak vznikalo v měsíci září Filmové centrum a naše školka, jako jediná, mohla být u toho. Vyzkoušeli jsme si animaci příběhů z modelíny. Matýsek Procházka pak prováděl rozhovor přímo s paní redaktorkou z televize. Emmička s Ninuškou měly čest držet pásku, kterou přestřihával pan ministr Martin Baxa.

Koncem měsíce opět začínáme navštěvovat solnou jeskyni v Přešticích. Budeme jezdit každý týden, abychom utužili svoje zdraví.

V poslední dnech v měsíci září nás pak ještě čeká akce, která probíhá pod záštitou MAS Aktivios. Učíme se poznávat stromy, plody, listy, provádíme frotáž kmene stromu a listů a dozvídáme se spoustu zajímavých věcí z přírody.

***„Nejšťastnější chvíle života jsou ty,
které trávíme s těmi nejmilejšími.“***

Říjen

„Na zahrádce někdo dupe, kdo to asi, kdo to cupe?“

Máme zde měsíc říjen. Začíná být trochu sychravo, počasí se opravdu změnilo. Ale přece jen, ještě vždy vysvitne sluníčko a pár hezkých dnů nás provází.

A protože umíme objednávat to počasí, objednáme jej i na druhý týden v měsíci říjnu, kdy pojedeme s tetou Hani autobusem do Chudenic do mateřské školy. Tam na nás čekají kamarádi a jejich paní učitelky. Ale nejen ti. Je tam připraven i pan sokolník, který má za svými zády klece s ptáky. A když se usadíme na židličky, na které nám paní ředitelka z Chudenic připravila i teplé polštářky, abychom nenastydli, můžeme pozorovat, jak jsou ti ptáci chytrí tvorové.

Během dopoledne se dozvídáme vše potřebné, třeba i to, proč se ptáci nehladí a co je pro ně nebezpečné. Ti stateční z nás si mohou navléci rukavici a na ní nějakou tu sovu, sýčka či něco většího chytit. Bylo nás jen pár odvážných, ale naše paní učitelky patřily určitě mezi ty nejodvážnější.

Cestu zpět opět travíme s tetou Hani Pojarovou, ta s námi bude objíždět během roku ještě spoustu akcí, kterých se chceme zúčastnit. Malé mezipřistání je nyní ještě pod zámkem Černínů, kde právě dělá novou střechu Ninušky tat'ka. A protože nemáme žádné zpoždění, přibrzdíme, předáme pusu (tedy vlastně Ninuška předá), my zamáváme a pokračujeme směrem do naší školky.

V polovině měsíce nás ještě čeká vánoční focení, které si rok co rok užíváme. Jsme na focení zvyklé a máme to rádi. Často nás fotí paní učitelky. Proto pro maminky pěkně zapózujeme a nahodíme hezký, milý úsměv. Nyní zbývá už jen těšit se na fotografie.

„Udělat věc, které se bojíme, je první krok k úspěchu.“

Listopad

„Vařila myšička kašičku na zeleném rendlíčku“

Myšička v pohádce v měsíci listopadu vaří v klidu kašičku a my si budeme stejně jako v předešlých měsících užívat opět pohodu, radost a nové akce, které nás v měsíci listopadu čekají. Začátkem měsíce navštěvujeme Juniorfest v Přešticích, kde shlédneme v kině krásný „Příběh pavoučí sítě“.

Druhý den po této akci nás čeká lampiónový průvod. Procházíme vesnicí a svítíme svými lampióny na cestu Ježíškovi. Děláme to proto, aby k nám 24. prosince našel cestu s dárky. Na konci této výpravy pak vypouštíme lampiónky s přáním k obloze. Samozřejmě je třeba mít trochu trpělivosti. Chvilí totiž musíme čekat, než se balónek nafoukne vzduchem. Ten do něj proudí, když jej zapálíme. A když jsou již přání vyslána k obloze, nastává čas na ohnivou show, která stejně jako loni, proběhla i letos. A byla opravdu moc prima.

V měsíci listopadu nás čeká ještě pyžamový den. Je to den, na který se moc těšíme. Přicházíme všichni v pyžamech do školky a celý den si v nich užíváme. Tento den je prostě prima den. Je třeba naučit se odpočívat, najít si čas pro sebe, chvilku zastavení, ticha a rozjímání. Každý z nás by si měl jednou za čas tento pyžamový den udělat i doma. Zavřít se v obýváku, pustit si pohádky a strávit celý den se svojí rodinou, všichni pospolu a třeba právě v pyžamech.

Po pyžamovém dni se snažíme přivítat Martina, který nás bohužel i letos opět zklamal a nedorazil. Nám to ale zas tak moc nevádí. Vytvoříme si svatomartinské husy a víte co ještě? Upečeme si svatomartinské rohlíky. Pravdou je, že jsme i maminkám nechali ochutnat. Jeden rohlíček si každý z nás ještě odnese domů.

Měsíc listopad a společné akce v něm zdaleka však nekončí. Jeden hezký listopadový den odjíždíme do svíčkárny v Liticích, kde se naladíme na již přicházející adventní období, nasosáme vůni svíček a nějakou tu svíčku si i sami vyrobíme. Dokonce namícháme domů i léčivou sůl, kterou potom využijeme ke zdravé koupeli.

A na co se těšíme v měsíci listopadu úplně nejvíce jistě každý z Vás tuší. Ano, uhodli jste, zda jste mysleli na nadcházející advent. Ten prožíváme nejen ve školce, ale i s rodiči a místními občany na borovské návsi. Ve čtyři hodiny odpoledne se scházíme u mateřské školy, všichni slavnostně oblečení, tentokrát v kostýmech hvězdiček. Naši rodiče přicházejí společně s námi a těší se, že ochutnají nějaký ten svařáček či klobásku, kterou vždy ochotně připravuje místní Svaz dobrovolných hasičů.

My necháme tedy rodiče, ať se jdou občerstvit a najdeme si paní učitelky, které obdivují naše kostýmy. Právě ty, co nám připravily hodné maminky. Někteří z nás mají dokonce na obleku svítivé žárovky.

Společně si tento vánoční čas vždy užíváme. Povíme básničky, zazpíváme písničky a čekáme, která pohádková postava k nám letos přijde stromeček rozsvítit. Měli jsme tu již spoustu pohádkových postav.

Annu, Elsu, Olafa, jednou dokonce přijela rozsvítit na koni stromeček samotná Popelka. A kdo přijde letos, to opravdu netušíme. Pravdou je, že před školkou se objevila cedule, kterou zatím neumíme přečíst. A paní učitelky zůstávají opravdu velmi tajemné. Po zazpívání poslední písničky se najednou ozývají hlasy a hromobití. Najednou, kde se vzala, tu se vzala, na stříbrném smrku před školkou se objevila sojka a nám už bylo jasné, co je na ceduli napsáno. Tady je Krakonošovo.

Ančí na návsi pláče, vedle ní stojí smutný Kubíček a oznamují všem, že prý chce Trautenberk zrušit Vánoce. Ale to se tedy pěkně přepočítal. Najedou se zahřmí a kde se vzal, tu se vzal, přichází Krakonoš. Zapálil si svoji dýmku, provedl nějaká kouzla a najednou, světe div se, stromeček svítí. A na Trautenberka si prý posvítí Krakonoš jinak.

To bylo radosti. Povedlo se, stromeček svítí. Všichni jsme se pak mohli s Krakonošem, Ančí a Kubou vyfotit.

Prosinec

„Rybko, rybko, rybičko, splň nám naše přáníčko“

A že těch přáníček máme v naší hlavičce hned několik. To první přání, trochu jiné, papírové, právě předáváme v solné jeskyni, kterou dnes navštěvujeme naposledy. Máme totiž závěrečnou hodinu. V měsíci prosinci se ještě loučíme s naší Anežkou, která bude od ledna chodit do soukromé školky v Plzni.

A pak už se hurá připravovat na návštěvu čerta, anděla a Mikuláše. V mateřské škole nás však ještě před touto návštěvou čeká čertí týden.

Všichni přicházíme v kostýmu čertíka, dovádíme, plníme různé úkoly, fotíme se, užíváme si společně čertí atmosféru.

Při samotné návštěvě čertů je však pravdou, že nás humor trochu opouští. Někteří z nás se docela i bojí. Ne vždy totiž naše chování odpovídá pravidlům ve školce. Možná máme strach, aby nás čerti nevzali na převýchovu do pekla.

Ale protože jsme prima parta a naše paní učitelky nás mají nesmírně rády (i když je někdy trochu zlobíme), nedaly čertům nikoho z nás. My se tím pádem můžeme všichni radovat, protože čerti odcházejí s prázdným pytlém. Budou se stavět prý v sousední školce, kde je zlobičů podstatně více.

***„Udělat věc, které se bojíme,
je první krok k úspěchu.“***

A nyní nás již čeká hvězdičkový týden. Z domácí hmoty, kterou si společně vyrobíme, připravujeme hvězdičky, na které lepíme třpytky. Z keramiky pak děláme rybičky, které budou dárkem pro naše maminky. Samozřejmě je nejdříve musíme vytvořit, potom vypálit v peci, natřít barvou, dát jim hezkou glazuru. Potom znovu vypálit. Jak vidíte, není to vůbec jednoduché.

Společně si povídáme o vánočních zvycích a tradicích, házíme střevíc, vyrábíme plovoucí svíčky, dokonce se líbáme pod jmelím. Krátíme si tím těšení na Ježíška. Bohužel zatím čekáme marně. Nic se neděje. Vlastně něco přece. Ježíšek přináší denně dopisy a my společně plníme úkoly, které nám dává. Jedním z úkolů bylo například připravit zvířátkům v lese Vánoce. Víte, jak se to dělá? My už to víme, společně jsme na to přišli. Pod stromček jim nadělíme tvrdé pečivo, mrkev, jablíčka. Při procházce v lese si pak povídáme o jehličnatých stromech a o přírodě v zimě.

A je to tady. Blíží se tvořivé odpoledne s rodiči. Připravujeme vše, co budeme potřebovat. Těšíme se, až dorazí. Společně s nimi si pak vyrobíme svícen na vánoční stůl a papírové domečky s okénky na elektrickou svíčku. Kreslíme obrázky a rodičům potom přinášíme občerstvení ke kávičce. Kávičku jim udělaly naše paní učitelky. Občerstvení bylo prima. Opravdu. Každý z rodičů totiž při příchodu do školky něco dobrého přinesl a když se vše potom rozdělilo na talířky, věřte, byla to obrovská hostina.

To, na co celý měsíc čekáme, je zde. Nadílka v mateřské škole. Konečně jsme se dočkali. Cestou z vycházky slyšíme v dálce nějaké zvonění a když se přiblížíme blíže, zjišťujeme, že na zemi je všude zlato, stříbro, ve školce zatažené žaluzie. Ano, vše je nám jasné. Je tam a naděluje. Určitě.

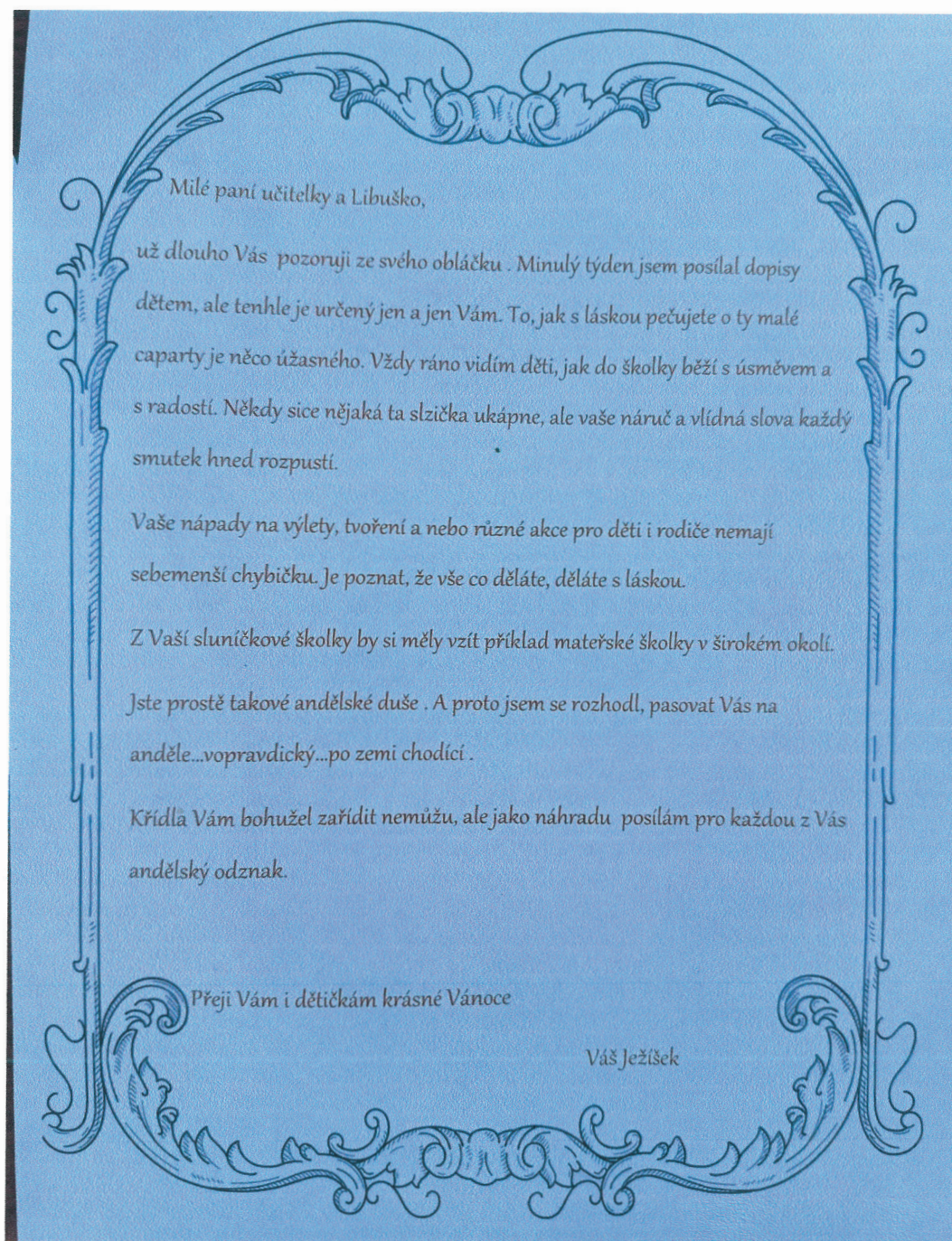
Potichu, jako myšky, vcházíme do šatny mateřské školy a opět slyšíme zvonění zvonečku. Ani nedutáme, sedíme se zatajeným dechem. Po posledním zazvonění našlapujeme po špičkách. Nejprve jdeme na záchod a umyjeme si ruce. Bože, my už to těšení snad nevydržíme. Otvíráme dveře do třídy a máme pusy dokořán. Všude svítí svíčky, hrají vánoční koledy a pod stromčkem je spousta dárků. Každý z nás si nějaký dárek rozbaluje. Víme, že to není dárek jen pro jednoho, ale pro všechny. Pak ještě nezapomene Ježíškovi poděkovat do otevřeného okna „Děkujeme, Ježíšku“ a už se těšíme, až po odpoledním odpočinku rozbalíme nové hračky a budeme si hrát.

Po rozbalení dárečků se stala ještě jedna věc. Přímo andělská. Bylo opět slyšet andělské zvonění. Co to může jen být? Vždyť už je nadílka tady. Šli jsme se tedy opatrně podívat ke dveřím a věřte nebo ne, za dveřmi byl dopis se čtyřmi malými anděly. Dopis byl opravdu andělský. A určen učitelkám.

Ježíšek jim moc děkoval. To jeho děkování ale bylo velmi náročné. Všechny učitelky, do jedné, potřebovaly nutně kapesníky, které jsme jim museli postupně podávat. Ve čtení dopisu se dokonce střídaly, protože slzy jim tekly po tváři.

Dopis Vám nyní také necháme přečíst.

Leden

„Lední medvěd krásně bílý, mívá často dlouho chvíli“

Bílý medvěd možná, ale my určitě ne. Nový rok 2026 nám zas tak úplně nepřeje. Onemocněla nám paní kuchařka Libuška, která dělá v naší školce nejen kuchařku, ale i hospodářku. Dokonce nám zde uklízí část naší školky. A najednou nám chybí skoro tři lidičky. Paní ředitelka Zuzka nelení a o víkendu zkouší obvolat všechny známé i neznámé, a prosí je, kdo z nich by nám ve školce mohl pomoci.

Nakonec se přece jen usmálo štěstí. Zuzka se domluvila s paní kuchařkou, která již v minulém školním roce v kuchyni pomáhala. Je z Lužan, jmenuje se Hana Pěchoučková. Byli jsme všichni opravdu moc rádi. Jinak bychom asi měli hlad. Zuzka s Blankou sice tenkrát, když byla Libuška před rokem a půl nemocná, vařily samy. A vařily dobře, ale bylo toho na ně přece jen někdy trochu moc. Ráno uvařily, pak byly celý den s námi, odpoledne dělaly papíry školní jídelny.

Proto nám paní kuchařka Hanička vytrhla přímo trn z paty, jak se říká. Slíbila nám, že 14 dní pomůže. Jenže, vše bylo nakonec jinak. Najednou jsme zjistili, že potřebujeme Haninu na delší čas. Ta nám tedy přislíbila, že ještě týden vydrží, než Zuzka sežene jinou paní kuchařku.

Ovšem sehnat paní kuchařku je naprosto nadlidský úkol. S úklidem to bylo poněkud jednodušší. Pomohla paní Ťažká, která bydlí hned vedle mateřské školy. Se školní jídelnou nám pomůže paní Fořtová z Přeštic, ale kuchařku stále zatím nemáme. Naštěstí nás v tom Hani nenechala. Vydržela tu s námi 9 týdnů. Po ní nastupuje paní kuchařka Zdenička Košnarová, která k nám jezdí z Dolců. Umí vařit také skvěle, stejně jako Libuška, a Hanina, takže paráda. Máme vyhráno. Nevíme, jak dlouho tady s námi bude, ale co víme je to, že se jí tady moc líbí a líbí se jí i její práce. Říká nám, že má práci snů. To je asi i tím, že jsme tu s ní my. Nám se Zdenička také líbí. Je s ní velká legrace.

I přesto, že máme trochu trápení na začátku roku, stíháme spálit vše ošklivé z roku loňského. Stejně jako v předcházející letech, napíšeme to, co se nám nelíbí nebo čeho se chceme zbavit na velký papír. Ten zmuchláme, hodíme do velkého starého hrnce a venku pak zapálíme. Někteří rodiče se také zapojují a posílají po nás na papíru napsané to, čeho se chtějí zbavit. I naše paní učitelky měly spoustu popsanych papírů.

Jeden lednový den nás navštěvuje firma „Hopík“, a společně s Pétou Jílkem a jeho kamarádem trávíme celé dopoledne sportem. Vše bylo opravdu moc prima. Hráli jsme si s míčem, běhali, skákali, moc se nám to všem líbilo. Měli bychom možnost navštěvovat i sportovní kroužek, který by v naší školce oba dva vedli. Bohužel se nás přihlásilo málo, což nás, děti, velmi mrzelo. Ale uvidíme, třeba to další roky bude lepší a bude více zájmu.

V lednu k nám nastupuje další Zuzka, tentokrát druhá v pořadí. Jmenuje se Kudrnová a je z Kamýku. Bude mít v naší školce praxi, stejně jako Markétka Vacková. Zuzka se nám také moc líbí a společně s ní si každý den opravdu užíváme. A myslíme si, že i jí je tu společně s námi velmi dobře.

V lednu nesmíme zapomenout ani na Emmičky brášku Šinonka, který nastupuje na místo po Anežce. Tak mu všichni přejeme, ať se mu mezi námi líbí.

Bohužel poslední lednové dny se nám do školky dostává střevní chřipka. Pravdou je, že ne každý z nás s ní je doma dostatečně dlouho. Paní učitelky moc prosily, ať tomu tak je. Mohlo by se totiž stát, že když onemocní i paní učitelky, nebude mít kdo učit a školka se bude muset zavřít.

A to se také stalo. V pátek 30. ledna musíme zavírat mateřskou školu, protože Zuzka i Blanka mají střevní potíže, stejně jako my. Je třeba si z toho vzít ponaučení a nechvátat po nemoci do školky, jinak tam ještě můžeme kamarády i učitelky nakazit.

***„Tvým úkolem není pochopit cestu druhých
nebo ji dokonce odsuzovat.
Tvým úkolem je poznat svou vlastní cestu
a naučit se po ní kráčet.“***

Únor

„Na krmítko přileť ptáčku, vem semínko do zobáčku...“

Krmítka jsou opravdu každým dnem obsazená ptáčky, létajícími na ptačí zob, který pravidelně sypeme. To je, panečku, podívaná.

V tomto měsíci nás, předškoláky, čeká zápis do základní školy. Někdo půjde do Přeštic, někdo do Skočic, jiní do Švihova. Už se moc těšíme. Letos nás bude opravdu hodně. Čtrnáct předškoláků opustí mateřskou školu v Borovech. Paní učitelky se už nyní bojí, že budou v červnu hodně plakat, až přijde naše školácké pasování. A co vám budeme povídat, některé maminky z toho jsou smutné již nyní.

V polovině února nás čeká výlet na Šumavu. Jedeme, jako každoročně, autobusem do Přeštic. Potom dojdeme pěšky na nádraží a z Přeštic pokračujeme vlakem až do Železné Rudy. Tam si odložíme své batohy u nejbližšího stromu na sjezdovce a celé dopoledne trávíme s lopatou. Tentokrát to není ale lopata pracovní, nýbrž lopata klouzací. Nahoru, dolů, nahoru, dolů. Nikoho nožičky nebolí, běháme jako o závod. Když se blíží čas odjezdu, odcházíme směrem k vlakovému nádraží.

Ve vestibulu se v klidu naobědváme (máme výbornou sekanou), a pak pokračujeme směr Klatovy. Tam budeme chvíli čekat, máme asi hodinu na přestoupení do jiného vlaku. Mezitím se tedy v klidu nasvačíme a pak se proběhneme před nádražím. Uteče nám to rychle, než bys řekl švec. A pak šupky dupky znovu do vlaku a odjíždíme směr Borovy. Tam už na některé z nás čekají na vlakovém nádraží maminky a tatínkové.

Někdo ještě pokračuje s učitelkami do školky, kam ale za chvíli i pro nás dorazí mamka nebo tatka. Dnešní prima den ve školce je tím pádem u konce.

Jeden z únorových dnů v naší mateřské škole je Dnem otevřených dveří. Přijdou se k nám podívat maminky, tatínkové, možná i noví kamarádi. Právě pro ně jsme společně vyrobili nějaký ten dárek. Kdo ví, třeba se jim tady bude líbit a přijdou i k zápisu na příští rok do naší mateřské školy.

Po Dni otevřených dveří se už moc těšíme na maskarní karneval, který bude opět plný krásných postaviček. Každý z nás má nějakou masku již připravenou, naše paní učitelky a praktikantka Zuzka jakbysmet. Celé dopoledne patří soutěžím, tanci, radosti a hluku. Tak to o karnevalu má prostě být.

Koncem měsíce ještě odjíždíme do Domu dětí a mládeže v Přesticích, kde děláme společné pokusy v laboratoři. Povídáme si o zemi, vzduchu, ohni a vodě. I když jsme malí, opravdu nás to zajímá a moc se nám to líbí.

A protože víme, že paní kuchařka Hanička by potřebovala trochu volna, jeden den jí dáme. Domlouváme se s Margit, která u nás dříve chvíli pracovala a ta nám přiváží k obědu výbornou pizzu. A ne jednu.

A víte co? Dokonce jsme ji dostali jako sponzorský dar od Rud's pizza. A byla naprosto dokonalá, neodolatelná.

***„Neodolatelná může být skoro každá.
Nezapomenutelná už jen málokterá.“***

Březen

**„Copak se to stalo? Proč to vejce zapraskalo?
A co bude zakrátko? Vyskočí z něj kuřátko.“**

Začátkem měsíce března přijíždí do naší školky pan včelař, který si společně s námi povídá o životě včel a o tom, jak vše ve včelím úlu funguje. Bedlivě nasloucháme, když slyšíme o včelí královně i dalších zajímavých věcech. Na konci povídání si můžeme na včelaře zahrát. Je nám zapůjčen oblek, klobouk s ochrannou sítkou a hned jsou z nás včelaři. Dokonce se i vyfotíme, abychom měli na tento den památku.

V polovině měsíce března nás čeká zápis do naší mateřské školy. Jsme zvědaví, kolik přijde dětí. Letos nás odchází čtrnáct, to je docela hodně. Uvidíme, zda se najde v okolí tolik dětí. Ale jak je vidět, o naši školku je opravdu zájem, takže to vypadá, že příští rok nás bude opět velká parta

Asi dva dny po zápisu do mateřské školy nás čeká ponožkový den. Víte vy, co znamená takový ponožkový den? Někdo z nás věděl, někdo ne. Proto si s námi o tom paní učitelky povídaly. Lidé si v tento den oblékají dvě odlišné, barevné ponožky, aby podpořili lidi s Downovým syndromem a oslavili jedinečnost každého člověka.

Odlišné ponožky připomínají chromozom ve tvaru ponožky a symbolizují, že být odlišný je normální. Tento den sloužil v naší školce především k upozornění na důležitost tolerance, respektu a přijetí rozdílů. V naší školce také víme, že každý z nás je jiný. Jiný, než je ten druhý. A to je v naprostém pořádku. Každý jsme jiný, ale dohromady jsme to my.

Koncem měsíce března ještě jednou navštívíme Dům dětí a mládeže v Přesticích, kde se tentokrát seznamujeme s domácími mazlíčky, které bychom mohli i mít doma. Kdo ví, třeba po příchodu domů a po našem vyprávění, nám maminka či tatínek nějakého toho mazlíčka pořídí.

Velikonoční výzdoba v naší školce je nyní již v plném proudu. Paní kuchařka Zdenička nám upeče krásné, voňavé beránky. Připravujeme vyfouknutá vajíčka, která malujeme takovou barvou, takovou, jaká se nám líbí. Do přinesených květináčů zaséváme osení, velikonoční výzdobou zdobíme školku i zahradu mateřské školy. Každý den chceme něco vyrábět. Opravdu moc těšíme na jaro, už už aby tady bylo a příjemně nás překvapilo.

„Když děti nedělají nic, dělají neplechu.“

Duben

***„V jednom domečku, vedle modrých zvonečků
žila byla jedna koza a ta se jmenovala Joza.....“***

Duben. To je další měsíc, na který se moc těšíme. Na druhou stranu nás teď ale napadá, jestli je vůbec nějaký měsíc, na který se vlastně netěšíme. Asi ne.

Pravdou je, že nám ten začátek měsíce nezačíná úplně tak, jak bychom si jej představovali. Blanka nám onemocněla angínou, bude tedy muset čtrnáct dní ležet v posteli a měnit si obklady na krk.

Klárka také nemá zrovna hezké dny, je smutná, má tatínka v nemocnici. Někdy nám dny prostě nepřicházejí tak, jak bychom chtěli a potřebovali. Ale tak to v životě chodí. Jsou nám posílány zkoušky, které máme zvládnout. A něco se tím naučit, pochopit. Někdy jsou to bohužel velmi nepříjemné a těžké zkoušky. Vše je pro nás bolestivé, smutné. A zrovna takové dny prožívá nyní Klárka. Proto se snažíme být tentokrát více chápající, empatičtí, milí a většinu času zde trávíme nyní se Zuzkou.

Všichni společně si uvědomujeme, jak je důležité žít přítomností, vážit si sám sebe i jeden druhého, užívat si ve zdraví každický den, protože když není zdraví, nemáme nic. Klárko, jsme s tebou.

Tak nezapomínejme si život užívat plnými doušky a každický den.

KDYBYCH MOHLA ŽÍT ZNOVU

Zůstala bych v posteli, když jsem byla nemocná, místo abych si myslela, že se svět zhroutí, když ten den nepůjdu do práce.

Růžovou svíčku vyřezanou do tvaru květiny bych zapálila dřív, než by se rozpadla stářím.

Méně bych mluvila a více naslouchala.

Pozvala bych přátele na večeri, i kdyby byl můj koberec flekatý nebo pohovka vybledlá.

V obývacím pokoji bych jedla popcorn "s chutí" a mnohem méně bych se obávala špíny, když by někdo chtěl zapálit krb.

Pozorněji bych naslouchala příběhům, které mi tatínek vyprávěl o svém mládí.

S manželem bych si rozdělila více povinností. Nikdy bych netrvala na tom, aby byla v letním dni zavřená okénka v autě, protože mám pečlivě učesané vlasy.

Méně bych se smála a plakala u televize a více pozorovala život.

Seděla bych na trávě, i kdybych měla umazané oblečení.

Nikdy bych si nekoupila něco, co by bylo jen praktické, co by zakrylo špínu nebo co by zaručeně vydrželo celý život.

Místo toho, abych si přála, aby devět měsíců těhotenství brzy uplynulo, bych si vážila každého okamžiku a uvědomila si, že zázrak, který ve mně roste, je mou jedinou životní šancí, jak pomoci Bohu učinit zázrak.

Když mě moje děti políbily, už nikdy bych neřekla: " Později. Teď si běžte umýt ruce k večeři. " Bylo by více " Miluji tě ". Více " Je mi líto ".

Kdybych však měla další šanci, využila bych každou minutu, věnovala bych jí pozornost a žila bych intenzivně.

Přestaňte si dělat starosti s nepodstatnými věcmi.

Nedělejte si těžkou hlavu z toho, kdo vás nemá rád, kdo má víc nebo kdo co dělá.

Místo toho si važte a oceňujte vztahy s těmi, kteří vás mají rádi

***„Žijte tak, abyste mohli každý večer prohlásit,
že jste ten den naplnili až po okraj,
že jste žili naplno.“***

Duben pokračuje, jedeme dál.

Den země pravidelně prožíváme i v naší školce. Čeká nás výprava do přírody, kde zkoumáme, pozorujeme, badáme. Máme s sebou lupy, krabičky, tentokrát i sešity, do kterých si můžeme zakreslit zajímavosti z naší cesty nebo zaškrtnout podle obrázku to, co jsme na oné cestě našli či potkali.

Den módních doplňků v tomto měsíci se také moc vydařil. Módní doplňky byly naprosto úžasné. Brýle, kabelky, náramky, náušnice, vějíře, klobouky, to vše zde bylo k vidění. A co teprve módní přehlídka po přehlídkovém molu? I tu si ti naši nejmenší užili.

Duben je v naší školce především ve znamení čarodějnic a čarodějů. Již v polovině měsíce si začínáme o čarodějnicích povídat. Nesmírně nás to baví. Fantazie a představivost je naprosto úžasná. Dostáváme dopisy od čarodějnického sdružení FAROFA. Vy asi netušíte, co to je za sdružení, my ale ano. Každé písmeno představuje začáteční jméno čarodějnic, které nám připravují čarodějnickou stezku a úkoly na ní. Přiletí do školky s dopisy pro každého z nás a dokonce i s přihláškou, kterou musíme vyplnit. To proto, abychom se mohli na cestu společně vydat.

A teď ta jména FAROFA – Ferdinand Bažina a Amálie Bažinová. Tito dva jsou manželé. Další písmeno R je sestra Amálky, Rozálie, další pak Olívie, Felicie a Antonie. Věřte nebo ne, máme ve školce dokonce jejich fotografie, které nám poslali. Ani jeden z nich není krásný, ale mají dobré srdce. Nejsou to žádné zlé čarodějky a proto se na každý dopis od nich těšíme.

Čarodějnické přihlášky odeslány, proto hurá na výpravu. Před odletem ze školky je třeba ještě přistát na ploše pavouka, změřit své vyvinuté části těla, sníst čarodějnický prst od jedné čarodějky. Samozřejmě ochutnají jen ti, co mají mlsný jazyček a dávají přednost vybraným chutím).

Cesta čarodějnic a čarodějů vede borovskou horou směrem do Nezdic, kde postupují po předem určené trase. Jdeme všichni, Zuzka, Blanka, i Zdenička. Klárka s námi tentokrát nebyla, měla dovolenou. První zastávka je u Gruszků v Nezdicích. Tam nám čarodějnice objednala hadí ocásky k obědu. A právě tyto si upečeme na místním hřišti. Opékáme buřtíky a pak si hrajeme. Je nám prostě prima.

Najednou zjistíme, že na obloze létá letadlo, ale ne ledajaké. Dělá různé přemety, otáčí se. Po pravdě nikdy jsme toto nad Nezdicemi nebo nad naší školkou neviděli. Pak někoho z nás napadlo, kdo to asi může být. To je přece ta čarodějnice, která nám psala, že přiletí na oběd. Asi neměla pojízdné koště, tak se snaží na sebe upozornit ve vzduchu. Nicméně jsme se jí ale stejně nedočkali. Pravdou je, že druhý den nám vzkázala, že neměla možnost přistání, měla prý trochu větší letadlo. Tak snad do příštího roku svoje létající koště opraví a přiletí za námi.

Když odlétla, zvedl se vítr a čarodějníci Laurince ulétl klobouk. Kam si myslíte, že asi ulétl? Ano, je to tak, do ohně. Do ohně, který stále hořel. Zuzka stála poblíž, tak se ihned předklonila a klobouk zachytila. Jenže ouha. Skruž kolem ohně byla prasklá a Zuzce, která má malou nohu, se tam noha zasekla.

Když chytila klobouk a chtěla se narovnat, noha, kterou chtěla udělat krok zpět od ohně dozadu, se jí zastavila. A protože noha nešla ven, tak se druhou rukou musela rychle opřít. A co myslíte? Kam se mohla opřít? No jasný, druhá ruka namířila přímo do ohně. Chvilinku maličkou to trvalo, než Zuzka nohu a poté i ruku vytáhla. a chvíli chladila v nedalekém potoce. Několik dní měla ruku zavázanou, protože puchýře byly.

To ale není zdaleka všechno. Když jsme se vraceli cestou zpět, zvedl se opět vítr, tentokrát u řeky. Jiné malé čarodějce, Emmičce, odlétá klobouk. A tentokrát víte kam? Do řeky Úhlavy a už už plave po řece. Naštěstí čarodějnice Blankna a se rozběhne a seskočí z mostu. Ba ne, byla legrace. Sešla po cestičce dolů k řece, raději to vzala bez skoku. Zaklekla na kolena a klobouk stihla vytáhnout. Takže oheň i voda, oba dva živly nás na čarodějnické stezce trochu potrápily. Naštěstí vše dobře dopadlo.

Na zahradě mateřské školy nás čekal poklad od čarodějnic. Každý z nás dostal Diplom, čarodějnické vysvědčení, čarodějnickou korunu, nějakou tu sladkost a plyšáka, kterého si každý vytáhl z pytle. Z pytle, který tam čarodějnice přichystaly. Byl to prostě prima den.

A takových dnů v měsíci květnu bylo prima hned několik. Například takové tančení za doprovodu rytmické a meditační hudby a bubnování za pomoci afrických bubnů a jiných rytmických nástrojů.

Nebo návštěva Domu dětí a mládeže „Slunečnice“ v Přesticích, kde se nejen dozvídáme spoustu zajímavých věcí o jednotlivých profesích, ale dokážeme si opracovat sami potom v dílně dřevo. Zatloukáme hřebíky, lepíme křídla, vyrábíme detaily a hle, do školky si odnášíme dřevěného motýla.

Koncem dubna nám pomůže v kuchyni opět Hanina Pěchoučková z Lužan, protože Zdenička musí se synem na vyšetření do Plzně. Letos to máme opravdu velmi pestré.

***„Vždy je lepší zkusit a neuspět,
než nezkusit a celý život si to vyčítat.“***

Květen

„Seděla beruška na kvítečku, kabátek červený samou tečku.....“

A je tady měsíc květen. Měsíc, ve kterém nás čeká také hodně akcí, ale nejvíc úplně nejvíc prožíváme přípravu na Den matek. A to vše v naprostém utajení. Domlouváme se ve školce, že máme pro maminky tajemství a že nic nesmíme nikomu doma říct. Naučíme se všichni krásné básničky, učíme se písničky, na které budeme tančit. Zuzka připravila o víkendu doma choreografii, tak to budeme nyní i s Klárkou a Blankou zkoušet. Pravdou je, že na to máme asi jen tři dny, ale my jsme šikovní, takže vše bude v pohodě. Nehledě na to, že víme, že když se něco pokazí, dá se zase napravit. Proto jsme v klidu a moc se na ten den těšíme.

A právě ten den jsme všichni ve školce. Po odpočinku se nasvačíme a připravujeme se k odchodu do kulturního domu. Tam je již vše krásně připraveno, naše paní učitelky měly v tyto dny delší odpolední, chodily do hospůdky vždy, když se zavřela školka. Nejdříve jsme je podezírali, jestli nechodí na pivo. Ale nebojte, žádná z nich ho nepije a hospoda byla vždy zavřená. Chodily připravovat sál, stoly, dávaly ubrusy, připravovaly rekvizity, po pravdě práce měly dost a moc se jim to povedlo.

Po příchodu do kulturního domu jsme pokračovali do místnosti vedle jeviště, kde se zavíráme a převlékáme do oblečení o kterém také maminky neví.

A navíc byly tak hodné, že nám daly příspěvek na něco, o čem neměly ani tušení. Stačilo jim, že jsme jim řekli, že to bude pro ně překvapení, které nám zůstane.

Potom jsme oblečení objednali a překvapení bylo hotové. Nedokážete si představit, co se stalo, když jsme vyšli na jeviště všichni oblečení jako malí zahradníci, v lacláčích a tričkách pestrých barev. Koukali byste, stejně jako my, jaká vlna nadšení byla v sále. Co vám budeme povídat, bylo to moc prima.

Po básničkách, (mimochodem úplně každému se jeho básnička povedla, nic se napravovat nemuselo), přichází to, na co se nejvíce těšíme. Tančení.

Na první písničku nemůže chybět u holčiček na lacláčích připnutá žlutá růže (ta z Texasu). Druhá píseň je od Václava Neckáře o rozkvetlé jívě a ta třetí o mandragoře, léku na lásku. Tanec si užíváme od začátku až do konce. Rodiče tleskali, slzeli a v jejich očích se opravdu poznalo, že se jim naše besídka líbila.

Hned týden po besídce, nás čeká odpoledne s babičkami a dědečky. Máme připravené tvoření pro dědečky (nalepení stromečku z přírodnin), pro babičky potom nadívání korálků a výrobu náramku. Ráno nás napadlo zeptat se, kdo z prarodičů do školky přijde A protože to byla první taková akce v naší školce, mysleli jsme si, že moc babiček a dědečků neprijde.

Překvapilo nás však, když jsme zjistili že nás dětí, babiček, dědečků a učitelek celkem bude 53. Jen si představte, co nás to dopoledne čekalo. Honem, honem musíme vymyslet, co ještě navíc budeme s babičkou či dědečkem vyrábět, když nás bude tolik. Ale protože jsme v naší školce „multifunkční“, (to nám říká Zdenička), vše zvládneme hravě. Sedneme, popřemýšlíme, vyrobíme vzorek toho, co budeme dělat s prarodiči a hurá, můžeme jít na vycházku.

Odpoledne s babičkou a dědečkem se velmi vydařilo, bylo to prima a po pravdě si myslíme, že odpoledne se líbilo i prarodičům. Moc děkujeme všem těm, kteří nám přinesli pohoštění na tuto akci.

Nynější babičky jsou mladé babičky, jsou dokonce mladší, než některá z nás učitelek (vlastně skoro všechny jsou mladší). A jsou stejně hodné, zlaté, milé, jako byly babičky dříve. Jen na rozdíl od těch našich starších babiček jdou později do důchodu a nemohou pravidelně hlídat vnoučátka.

Navíc jsou to prostě kočky. Chodí hezky oblečené, namalované, mnohdy by nikdo neřekl, že jsou to babičky.

Pojďme si nyní zavzpomínat společně na ty staré níže uvedeným příběhem.

PŘÍBĚH ZÁSTĚRY

Myslím, že mnoho dětí neví, co je to zástěra. Hlavním účelem babiččiny zástěry byla ochrana oblečení, protože jich měla jen pár. Také proto, že zástěry se lépe praly než oblečení a zástěry potřebovaly méně materiálu.

Sloužila ale také jako ochrana rukou při vyndávání horkých pánví z trouby. Byla skvělá na sušení dětských slziček a často sloužila k čištění špinavých uší. Zástěra sloužila k nošení vajec pro slepice a kachny. Když přišla návštěva, byly tyto zástěry perfektní úkryty pro stydlivé děti. A když byla zima, babička kolem sebe omotala zástěru.

Ty velké staré zástěry setřely mnoho propocených čel při vaření a pečení. V kuchyňské zástěře byly nošeny piliny a dřevěné pelety. Na podzim se zástěra používala k sbírání jablek, která spadla ze stromů. Když přišla nečekaná návštěva, bylo úžasné, kolik nábytku dokáže tato zástěra oprášit během několika sekund.

Když byla večeře hotová, babička vyšla na verandu, mávala zástěrou a muži věděli, že je čas vrátit se z pole na večeři.

Tak konec vzpomínání. Určitě si někdo z vás připomněl nyní babičku či prababičku. Tak schválně, která z vás nosí takové ty klasické zástěry, co nosily naše babičky?

Nyní nás čeká ještě spousta akcí, které Vám bohužel zde již jen přiblížíme. Popíšeme je tak, jak předpokládáme, že se budou dít. Zuzka musí do konce května odevzdat časopis. Takže všechny ostatní akce vám sem nyní napíšeme, ale nebudou úplně do detailů. Ale nevadí. Na druhou stranu nemusíte také vědět úplně všechno. Co vy na to?

Ke konci měsíce nás čeká školní výlet do ZOO Plzeň. Pojedeme se školkou z Chudenic. Autobusy jsou nyní velmi drahé, proto se vždy učitelky domluví s jinou školkou a můžeme vyrazit společně s jinými kamarády. A abychom se neztratili nebo nezapletli do druhé školky, paní učitelky nám objednaly krásné zelené kšiltovky s našim jménem. O kšiltovky se budeme hezky starat, protože je budeme používat celý náš pobyt v mateřské škole.

Nakonec nás čeká ještě noc v mateřské škole, která bude letos nocí řemesel. Co si vymyslíme, je jen na nás. Takový instalatér, truhlář, tesař a pokrývač by se nám určitě mohli v naší školce hodit.

***„Tou první povinností je udělat šťastným sám sebe.
Jsi-li šťasten, učiníš šťastným i ostatní,
neboť šťastný může kolem sebe vidět jen šťastné.“***

Červen

„Delfíni v moři, ti se mají, nechodí do školy a celý den si hrají....“

A je tu měsíc červen, který začíná moc hezky, oslavou Mezinárodního dne dětí. Zdenička nám připravuje burgry, které jsme si u ní objednali. Moc se na ně těšíme. Je vážně prima, když si můžeme objednat jídlo, na které máme chuť. Zdenička pak toto jídlo napíše do jídelníčku. Samozřejmě že ne vždy je toto možné, protože je třeba plnit spotřební koš. Ale kdo si počká, ten se dočká.

Rovněž navštěvujeme akci Lesy České republiky v nedalekém lese s názvem Luh. Tam si budeme plnit různé úkoly a dozvídáme se spoustu zajímavých věcí o přírodě.

Další akcí, na kterou se moc těšíme, je Den otců. Máme připravenou opět tajnou akci. Jen jeden tatínek je do akce zasvěcen, respektive nám pomůže připravit to, co budeme potřebovat. A to je Ninušky taťka. Připraví kousky prkének a dřívěk a my s našimi tatínky pak již jen budeme vyrábět. Paní učitelky se obávají snad jen toho, aby byly schopné zajistit dostatek kladívek. Možná ale něco vymyslí. Jsou přece multifunkční. Třeba vymyslí to, ať přijdou taťkové na akci s kladívkem svým.

Předposlední akcí je návštěva kasáren v Klatovech. Tam potkáme spoustu vojáků, prohlédneme si vnitřek tanku, vidíme psy, kteří umějí hledat drogy a spoustu dalších zajímavých vojenských, hasičských a policejních věcí.

Konec roku je tady, uteklo to opět jako voda. Letošní rok byl stejně jako loňský celkem náročný. Sehnat zástup za Libušku, jak víte, byl docela nadlidský úkol, ale zadařilo se. Hanička byla skvělá a Zdenička také.

Nyní nás čeká ještě tři týdny provozu v naší mateřské škole. Bude nás chodit hodně, skoro všichni. Určitě si léto ve školce užijeme. Naše paní učitelky už vymyslely proč se těšit.

Můžete se ještě podívat na naši pozvánku a zjistit, co nás v létě ve školce čeká.

Pozvánka pro ty, kdo budou navštěvovat naši školku i o prázdninách

INDIÁNSKÉ LÉTO

Zveme všechny indiány, máme pro vás letní plány
Máme pro vás velkou zprávu, indiánskou super slávu.
Poproste své mamky, tat'ky, ať vám kostým připraví,
ať to léto pěkně spolu Indiáni oslaví.
Vezměte si triko, třásně, barvy na tvář, luky k tomu,
čeká na nás zde velká stezka, nebudem chtít ani domů.
Budem zpívat, bubnovat a možná taky tancovat.

Vám ostatním, se kterými se již nevidíme první měsíc v červenci, přejeme krásné léto, letní počasí, prima dovolenou, klid a sluníčko. A hlavně odpočinek.

Naše paní učitelky a paní kuchařka si budou muset ještě chvíli na odpočinek počkat, ale snad se také potom stihnou zrelaxovat. Nejdříve však uklidí celou školku, umyjí a připraví všechny hračky a vše ostatní, co bude potřeba na začátek dalšího roku.

A v září opět na shledanou.

***„Přestaň se těšit pouze na výsledek
a začni milovat cestu, která k výsledku vede.“***

Letošní loučení s předškoláky bude snad ještě více náročnější než v předcházejících dnech. Ne proto, že bychom my, učitelky, měly některé děti z letošního roku raději než ty minulé. Je to především proto, že letos se budeme loučit se čtrnácti předškoláky.

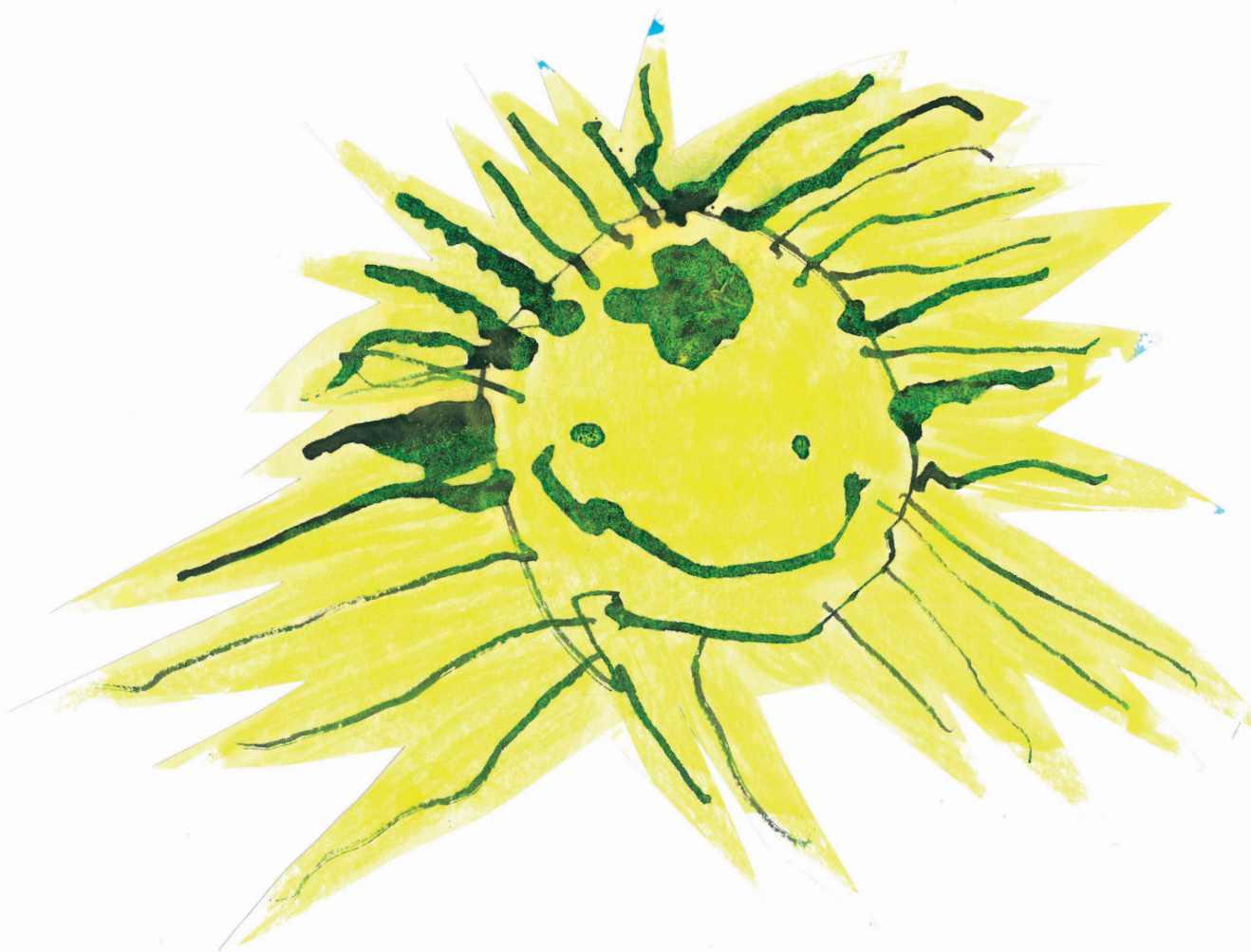
Pamatujeme si na den, kdy jste je poprvé přivedli za ruku. Někteří plakali, jiní se schovávali za vaše záda. A dnes? Dnes tu stojí skoro jako hotoví lidé, které jsou připraveni odejít do světa, kam už my s nimi nemůžeme.

Každý den jsme si i my všechny od nich braly kousek jejich dětství, foukaly jim na bolístky, smály se s nimi. Někdy se i trochu zlobily. Ale jen malinko.

A nyní je musíme nechat jít dál. Školka nám utichne, jejich smích teď na chvíli vystřídá ticho, ale v našich srdcích zůstane hluboká stopa po každém z nich.

Tak běžte, naši milí a nám nezbyvá, než si potají utřít slzy.

*„Jeden příběh právě končí proto,
aby začal jiný.....“*

Letošní školní rok se loučíme s těmito předškoláky:

Matyášek Procházka, Natálka Kunová, Emmička Cibulková, Kubíček Drda,
Toník Novotný, Valinka Mašková, Ondrášek Hrkalík, Martinka Němcová,
Raduška Lisnerová, Eliška Kolečkářová, Karinka Májová, Madlenka Hájková,
Ninuška Madayová, Kubíček Štulík

Pár slov závěrem

Život je jako velká kniha plná barev a příběhů, kterou společně my i vy s dětmi den za dnem píšeme. Pojd'me si ji užívat plnými doušky.

Pojd'me se radovat z každého dne, ať už je to den pracovní nebo víkendový. Užívejme si každý den s úsměvem a bez velkých starostí.

A ať už je venku v létě slunce nebo jindy déšť, nezapomínejme se radovat z maličkostí. Dětský smích je tím nejkrásnějším lékem na světě. Hrajme si, objevujme v sobě vnitřní dítě, skotačme s našimi nejmenšími a užívejte si každý společný den s nimi naplno. Ty nejcennější poklady se neukrývají v truhle, ani ve skále, která odhaluje své poklady na Velikonoce, ty nejcennější poklady jsou schovány v našich srdcích a společných vzpomínkách.

Proto se zastavme v tom věčném shonu a rozhlédněte se kolem sebe očima malých dětí. Radujme se z přítomného okamžiku, z každého nového objevu, prosluněného dne, berušky v trávě. Život je opravdu a příliš krátký na to, abychom se jen mračili. Užívejme si jej proto všichni společně s láskou, s vděčností a otevřeným srdcem.

Zuzana Mastná

***„Pojd'me společně najít jistotu,
že je vše v pořádku
a že nemusíme vždy plnit očekávání druhých.***

Naši milí čtenáři

Je to tady, blíží se finále letošního čísla časopisu. Je neuvěřitelné, že letos zdobí náš časopis již číslo 24. Příští rok můžeme slavit výročí. Neuvěřitelné, jak ten čas letí. A je tomu opravdu tak. Další rok utekl jako voda a nám všem nezbývá nic jiného, než se s Vámi rozloučit.

Víme, že vše proběhne ještě oficiální cestou při pasování školáků a úplném zakončení našeho školního roku. Ale i tak Vám ještě jednou chceme moc poděkovat. Poděkovat za to, že jste s námi všemi byli, že jste to s námi vydrželi, a že jsme od vás slyšeli slova chvály. Pravdou je, že učíme děti, aby se uměly pochválit samy. Je to opravdu moc důležité. I my to umíme a děláme. Navíc nyní si děláme legraci a říkáme, že jsme multifunkční, jak říká Zdenička.

Věřte ale, že Vaše pochvala, uznání a dík nás opravdu vždy moc potěší. Neděláme to pro sebe ani pro Vás, děláme to hlavně pro všechny Vaše dětičky. Ale tohle vše nás vždy posune dál. Víme, že naše práce má smysl. A také to, že svou práci se snažíme dělat nejlépe, jak umíme, hlavně srdcem.

A přesto, že některé z nás jsou již starší (byť si tak nepřipadáme), práce nás baví pořád stejně jako na začátku. Možná i o něco víc. Nastavujeme si stále další a další hranice. A to nás prostě baví.

Naši milí rodiče, dovolte nám touto cestou ze srdce poděkovat za celý školní rok. Děkujeme za vaši důvěru, podporu a skvělou spolupráci, která je pro nás nesmírně důležitá. Velmi si vážíme pomoci při společných akcích a tvoření.

Přejeme vám i vašim dětem kouzelné léto plné slunce, odpočinku a krásných společných zážitků. Budeme se na vás těšit v novém školním roce. A těm, se kterými se již nyní nebudeme potkávat, přejeme jen to nejhezčí v nové škole.

***„V životě není důležité co máš,
ale koho máš.“***

Děti a zaměstnanci mateřské školy

A úplně na konec....

Zvládli jsme to! Další rok je za námi.

Chceme vám naposledy touto cestou ještě jednou ze srdce poděkovat. Za každé ranní povzbuzení, za pomoc při školkových akcích, za pečení dobrot i za to, že jste s námi táhli za jeden provaz. Byli jste skvělými partnery.

A pro ty, kdo naší školku opouštějí, nezapomeňte

Až v září ponesete školní brašnu, buďte na své děti (i na sebe) hrdí.

Přejeme vám, aby pro vás byla škola novým, vzrušujícím dobrodružstvím, které zvládnete s nadhledem, klidem a s úsměvem na tváři.

***„Všechno, co opravdu potřebuju znát,
jsem se naučil v mateřské škole.“***

Přehled akcí během letošního školního roku 2025/2026

4. 9. 2025

Třídní schůzka s rodiči

18. 9. 2025

Zahradní slavnost

19. 9. 2025

Podzimní výlet do Vlčí

23. 9. 2025

Zahájení návštěv solné jeskyně

6. 10. 2025

Dravci v Mateřské škole Chudenice

16. 10. 2025

Fotografování na Vánoce

6. 11. 2025

Juniorfest Přeštice

7. 11. 2025

Lampiónový průvod

10. 11. 2025

Pyžamový den

24. 11. 2025

Svíčárna Litice

28. 11. 2025

Zahájení adventu

1. – 5. 12. 2025

Čertovské dny v mateřské škole

3. 12. 2025

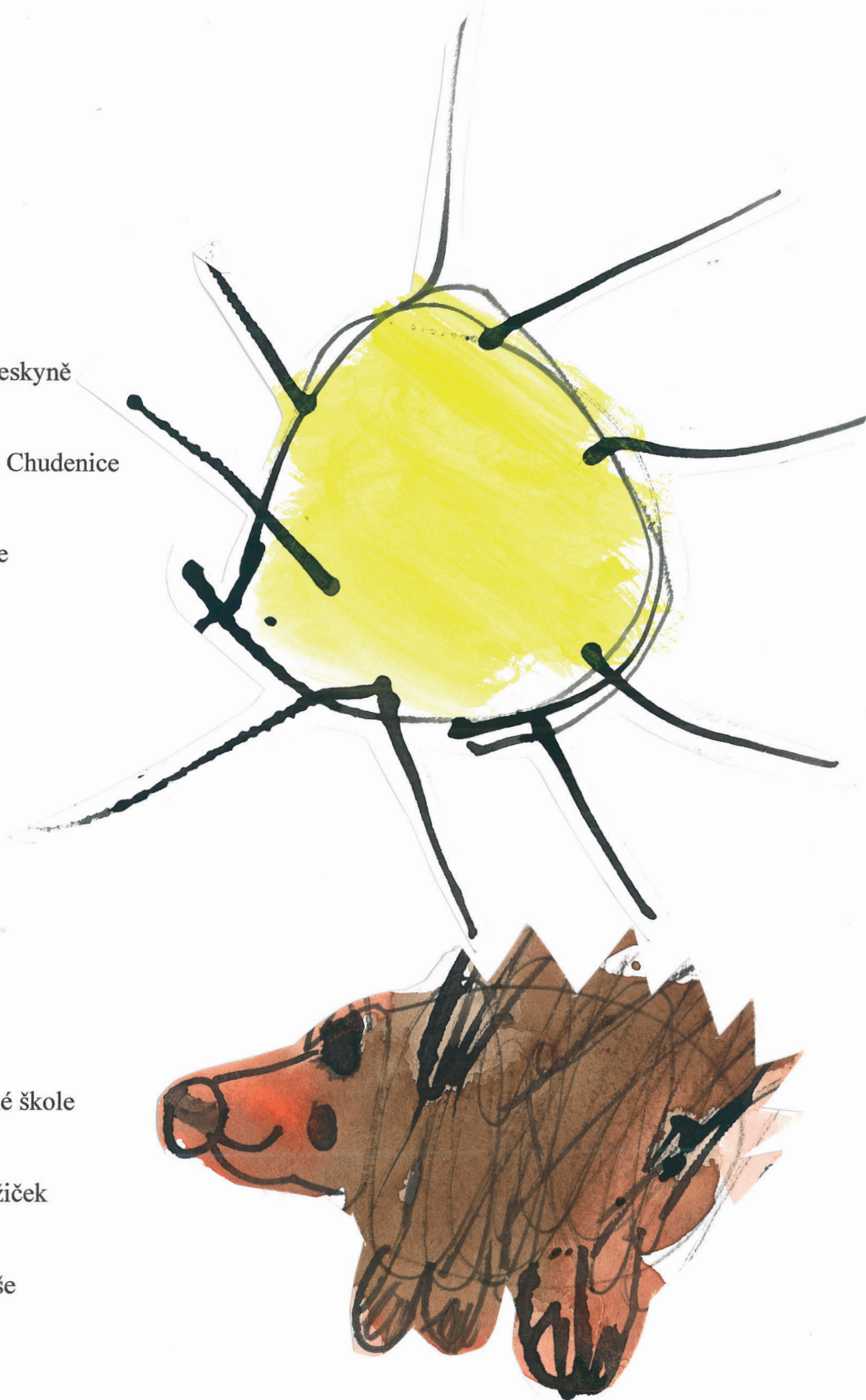
Pediatrické vyšetření nožiček

5. 12. 2025

Návštěva čerta a Mikuláše

8. – 12. 12. 2025

Hvězdičkový týden

18. 12. 2025

Vánoční odpoledne s rodiči

19. 12. 2025

Ježíšek v mateřské škole

6. 1. 2026

Den se svojí hračkou

8. 1. 2026

Pálení starého roku

5. 2. 2026

Zápis do ZŠ Švihov

12. 2. 2026

Zimní výlet do Železné Rudy aneb konečně sáňkujeme

14. 2. 2026

Karneval v Kulturním domě Borovy

17. 2. 2026

Karneval v mateřské škole

27. 2. 2026

Návštěva DDM Slunečnice v Přesticích – „Laboratoř“

2. 3. 2026

Život včely aneb přednáška v naší mateřské škole

9. 3. 2026

Knihovnice v mateřské škole

16. 3. 2026

Zápis do mateřské školy

20. 3. 2026

Ponožkový den

27. 3. 2026

Návštěva DDM Slunečnice v Přesticích – „Domácí mazlíček“

10. 4. 2026

Den módních doplňků

13. 4. 2026

Etnické hudební nástroje a tance

17. 4. 2026

Vyšetření očí

22. 4. 2026

Den země

24. 4. 2026

Návštěva DDM Slunečnice v Přesticích – „Dílna“

29. 4. 2026

Čarodějnice a čarodějové v mateřské škole aneb čarodějnická výprava

30. 4. 2026

Z továrny do elektrárny

6. 5. 2026

Hurvínek slaví 100 let – KKC Přestice

7. 5. 2026

Besídka ke Dni matek v kulturním domě

12. 5. 2026

Návštěva knihovny Přestice

13. 5. 2026

Návštěva Základní školy Švihov

15. 5. 2026

Odpoledne s babičkou a dědečkem

20. 5. 2026

Hasiči v mateřské škole

27. 5. 2026

Noc v mateřské škole

29. 5. 2026

Zahájení plaveckého výcviku

1. 6. 2026

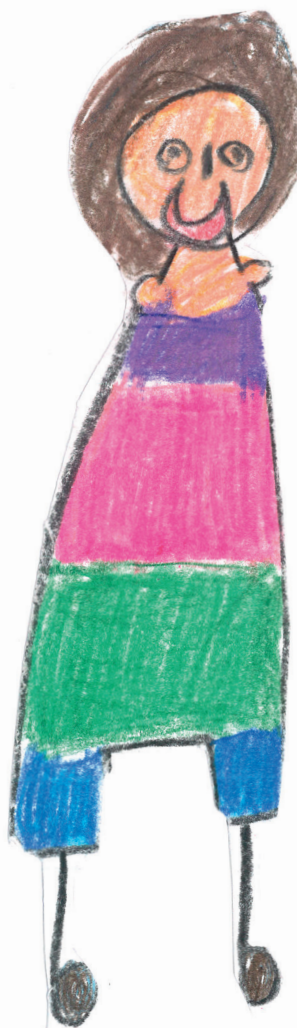
Oslava MDD v mateřské škole

2. 6. 2026

Fotograování v mateřské škole

7. 6. 2026

Oslava MDD společně s rodiči na zahradě mateřské školy

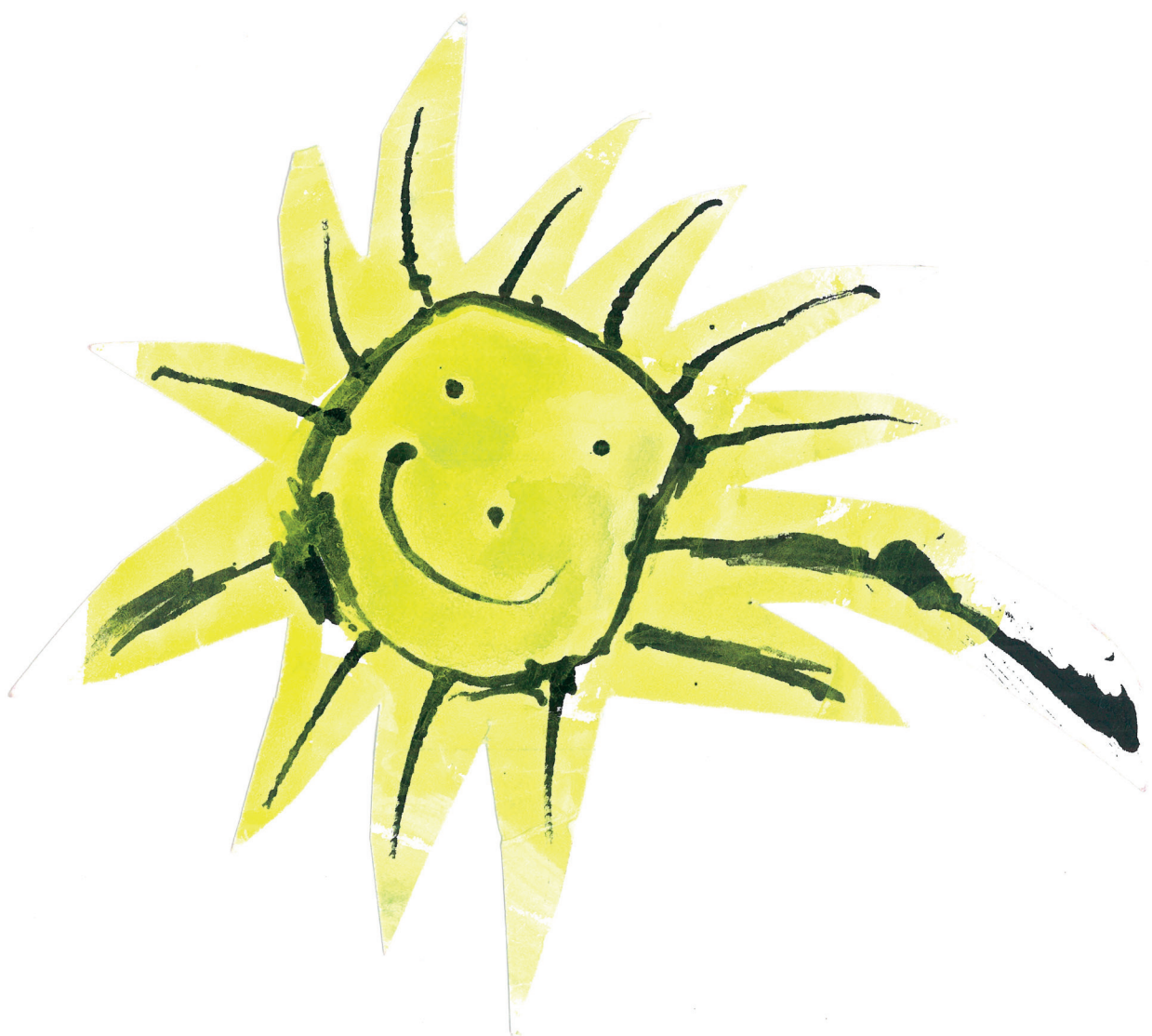

12. 6. 2026
Lesy České republiky

12. 6. 2026
Den s otci

25. 6. 2026
Den otevřených dveří VÚ Klatovy

26. 6. 2026
Pasování školáků, táborák na zakončení školního roku

Co jsme dokázali?

- ✓ *Získat sponzorské dary na vánoční dárky pro děti (Od sponzorů a rodičů).*
- ✓ *Pokračovat v projektu šablony JAK*
- ✓ *Vyměnit kamínky na hřišti (dopadová plocha)*
- ✓ *Vytvořit „Člověče, nezlob se“ v zahradě mateřské školy*
- ✓ *Pořídít ze šablon JAK interaktivní tabuli*

Co bychom moc chtěli?

- ✓ *Získávat i nadále sponzorské dary, ať již materiální či finanční*
- ✓ *Průběžně realizovat nové hrací koutky*
- ✓ *Průběžně pořizovat nové průlezky na zahradu*
- ✓ *Vyčistit fasádu na budově mateřské školy (vypadá to, že jiříčky se nevrátily)*
- ✓ *Vyčistit a poté natřít fasádu kolem oken (taktéž poničena od jiříček)*
- ✓ *Zastřešit terasu v mateřské škole (máme přislíbeno od Obecního úřadu)*
- ✓ *Zachovat přízeň nových rodičů a dětí, které přicházejí k nám do mateřské školy.*

Co je nutno ještě udělat?

- ✓ *Tentokrát nemáme nic nařízeno. (Máme velkou radost, že nic nemusíme, že jen chceme).*

Poděkování závěrem.....

Poděkování závěrem patří vždy těm úplně nejbližším. Těm, kteří tu se mnou pracují. Někteří od mého začátku, jiní nastoupili o něco déle, někdo tu byl jen chvilku, ale všichni do jednoho si zaslouží velký dík.

Další školní rok je úspěšně za námi a já jsem nesmírně vděčná. Tento školní rok pro nás byl v mnohém nezapomenutelným a to nejen kvůli skvělým zážitkům s dětmi. Prověřil totiž naši sílu a náš tým. Když nám nečekaně onemocněla paní kuchařka, všechny jsme se ocitly před obrovskou výzvou. Pro mě následovaly dny plné shánění záskoků paní kuchařky, organizačních změn a každodenního narychlo změněného plánování, kdy každá ruka musela přiložit ruku k dílu. Sehnat náhradu byl téměř nadlidský úkol. Ale zvládly jsme to.

Děkuji paní Hanině Pěchoučkové, že ač nám ze začátku slíbila týden, maximálně čtrnáct dní pomoc, nakonec tu s námi vydržela 9 týdnů. A to i přesto, že si mohla užívat svého důchodu.

Dále chci poděkovat touto cestou další paní kuchařce Zdeničce Košňarové, která nastoupila hned po Hani a je tu s námi doteď. A navíc se jí s námi moc líbí. A líbí se i dětem.

Poděkování patří ale i naší Libuše, která s námi trávila v tomto školním roce čas od září do prosince. Od ledna je v pracovní neschopnosti. Děkujeme a jsme s tebou i na dálku a přejeme ze srdce, ať vše dopadne tak, jak má a vše je opět v pořádku.

Chci touto cestou vyseknout obrovskou poklonu celému mému, (našemu) kolektivu. Dokázaly jsme opět, že nejsme jen kolegyně, ale partačky do nepohody, které se nenechají jen tak něčím rozhodit. Děkuji Vám holky, Klárko, Blani, Zdeni za neuvěřitelnou obětavost, flexibilitu a hlavně energii. Děkuji vám za každé ranní povzbuzení, které si vzájemně předáváme, za sdílení nápadů, za každou ranní kávičku vypitou v rychlosti za pochodu a za smích, který nás vždy podržel, když šlo do tuhého.

Bez Vaší podpory a přátelství by ta práce nebyla tak prima. Jsme opravdu skvělý tým a bud'me šťastny, že každá z nás je jeho součástí.

Tak a nyní už zahod'me starosti za hlavu a užijme si ty nejkrásnější prázdniny. Děkuji a krásné léto všem.

Takže moje skvělé kolegyně, Klárko, Blanko, Libuško, Haničko, Zdeničko, DÍKY za tento školní rok a DÍKY, že vás mám. A mám Vás ráda.

Nakonec vše, co se letos přihodilo, se asi mělo přihodit.

Vše je vždy tak, jak má být.

Zuzana Mastná

Dále děkujeme

- ✓ **Obci Borovy**
za finanční pomoc, kterou nám ochotně poskytuje, protože bez ní bychom vůbec nemohli existovat

- ✓ **p. Raunerovi**
za sponzorský vánoční dar 10.000,-- Kč

- ✓ **p. Prokopovi**
za sponzorský vánoční dar ve výši 5.000,-- Kč

- ✓ **p. Peterkovi**
za sponzorský vánoční dar 5.000,-- Kč

- ✓ **p. Janě Hájkové**
za pravidelné sponzorské vánoční dary ve výši 1.000 Kč
za vánoční a velikonoční dobroty

- ✓ **p. Slachovi**
za sponzorský dar

- ✓ **rodičům a prarodičům dětí mateřské školy, kteří přispěli finanční částkou na vánoční dárky**
Drdovi (500,--Kč), Procházkovi (200,--Kč), Cibulkovi (500,-- Kč), Kolečkářovi (1.000,-- Kč), Hořkých (1.000,-- Kč), Hájkovi (200,-- Kč), p. Kořínkové (200,-- Kč), Šlehoferovi (500,-- Kč), Novotných (1.000,-- Kč), Chmelířovi (500,-- Kč), Maškovi (500,-- Kč), Madayovi (1.000,-- Kč), Studníčkovi (1.000,-- Kč), Kadlecovi (500,-- Kč), Peterkovi (500,-- Kč)

- ✓ **p. Margit Sládkové**
za výbornou pizzu, kterou nám přivezla, když nám chyběla v kuchyni Libuška

- ✓ **p. Hájkové, p. Mikušincové, p. Kolečkářové, p. Drdové, p. Procházkové, p. Rajšpísovi, p. Štulíkovi, p. Májové, p. Maškové, p. Novotné, p. Nyklesové (babičce Ivoška, Elišky a Radušky), p. Simetovi (dědovi Madlenky) p. Čermákové, p. Voráčkoví, p. Rajšpísovi**
za přebytky ze zahrádek, ovoce a zeleninu

- ✓ **všem rodičům dětí mateřské školy, kteří se podíleli na přípravě „Zahradní jablíčkové slavnosti (pečení dobrot)“**
p. Oberajtrové, p. Madayové, p. Peterkové, p. Haišmanové, manželům Maškovým, Cibulkovým, Kolečkářovým, Fridrychovým, p. Májové, p. Kadlecovi, p. Fořtové, p. Novotné, p. Lisnerové, p. Tisotové

- ✓ **manželům Cibulkovým**
za bezvadnou točenou malinovku na zahradní slavnosti

- ✓ **p. Madayové**
za řezátka na pastelky, křídly, ofocování grafomotorických listů pro předškoláky, obrázků a kalendářů
- ✓ **p. Madayovi**
za přípravu materiálu na Den otců
- ✓ **MUDr. Mračkové**
za špachtle a papíry
- ✓ **p. Nyklesové**
za knihy do nové venkovní dřevěné knihovny
- ✓ **p. Fořtové**
za překrásný adventní věnec
- ✓ **p. Fikrlemu**
za zvukový doprovod při akcích, pořádaných mateřskou školou (Vánoce, DM)
- ✓ **p. Rymusovi**
za sešity a papíry ke tvoření
- ✓ **p. Kopejtkovi**
za průběžné drobné údržbářské práce v mateřské škole
- ✓ **p. Rajšpísovi**
za opravu dřevěného auta na zahradě, sešroubování obchůdku
- ✓ **p. Kolečkářové**
za papíry na kreslení
- ✓ **p. Drdové**
za plastové krabičky na svačinu
- ✓ **p. Mikušincové**
za kelímky na pití
- ✓ **p. Kunové a p. Cibulkové (Emmi a Šimi)**
za hračky
- ✓ **p. Novákovi**
za řezátka
- ✓ **rodičům, kteří přinesli občerstvení na vánoční dopoledne**
Cibulkovi, Madayovi, Drdovi, Kolečkářovi, Lisnerovi, Kadlecovi, Májovi, Štulíkovi
Hájkovi

- ✓ **rodičům a prarodičům, kteří přinesli občerstvení na odpoledne s babičkou a dědečkem**
p. Kořínkové (Vojtík), paní Pluhařové (Ninka), p. Madayové (Ninka), naší Zdeničce (kuchařka),
- ✓ **p. Krejčířové**
za papírové odřezky a lampiónky
- ✓ **p. Cibulkové**
za pomoc Blance v mateřské škole, když byla Zuzka a Klárka na společném semináři
- ✓ **p. Studničkovi**
za šanony, izolepy a fixy
- ✓ **p. Májové**
za obálky, které vždy využijeme
- ✓ **p. Pluhařové (Ninuška)**
za kukuřičné tyčinky pro všechny děti
za řezátka na tužky (na baterky)
- ✓ **p. Vizingrovi**
za drobné opravy a revize elektrického zařízení, které provádí za „Děkuji“
- ✓ **p. Čermákovi**
za vzorné starání se o naši školní zahradu
- ✓ **SDH Borovy**
za pomoc při akcích pořádaných mateřskou školou ve spolupráci s Obcí Borovy
- ✓ **rodičům**
kteří přinesli hygienické potřeby na začátku školního roku (moc nám to pomůže)
kteří spolupracují při akcích pořádaných v naší škole
kteří přispěli na FOND SIDUS
kteří přistupují na naše nápady a připraví dětem ojedinělé kostýmy (doufáme, že připravují s láskou)
kteří věří našim tajným nápadům a přispějí částkou na překvapení (Den matek)
za to, že s námi všechny ty naše nápady vydrží a táhnou s námi za jeden provaz
za úžasnou spolupráci
- ✓ **všem těm, kteří nám pomohli a my si to zapomněli napsat**
v případě, že se to stalo, se moc omlouváme

Perličky z naší školky

Matýsek Procházka

Pomáhá Libušce v kuchyni.

Libuška: „Matýsku, napočítej mi z téhle hromady prosím 18 talířů.“

Matýsek: „1,2,3,4, 5, 8, 10 Jó máš jich tam dost v té hromadě.“

Karinka Májová

„Manželka prasete je bahyně.“

Natálka Kunová

„Zuzi, já se odploužím sama.“ (obsloužím)

Natálka Haišmanová

„Zuzi, já lemituju.“ (medituje s prsty u sebe a zavřenýma očima)

Eliška Kolečkářová

„Zuzi, Ivošek to vyvíčkoval.“ (Ivošek pootevřel všechny fixy a kryty z nich nechal na stole).

Natálka Haišmanová

„Prosím, já chci na okoloč.“ (kolotoč)

Valinka Šlehoferová

Valince dnes moc chutnala polévka.

Když se jí tat'ka zeptal, co měli za polévku, řekla mu: „Vývar z krtka.“

Toník Novotný

Při odpolední hře na koberci říká Blance: „Musím se podívat, jestli je Ňufák v pořádku..“

Blanka chvíli kouká a čeká, co se bude dít, protože Toník odchází.

Vzápětí Toník přivádí Vítečka Cibulku, který je právě nyní pejskem.

Raduška Lisnerová

„On umřel, ale neboj, je elektrickejší, leží a třese nohama.“ (pejsek na hraní)

Valinka Šlehoferová

„Zuzi, já nevím, kde mám ten pověšovač na tu bundu.“ (poutko)

Ivošek Kolečkář

Ivošek si povídá s Libuškou v kuchyni a najednou něco spadne.

Libuška: „Ivošku, viděl jsi to?“

Ivošek: „Viděl Libuš, já mám totiž periferní vidění.

Víš co to je? (ukazuje rukama).

To vidím takhle do strany.“

Natálka Haišmanová

„Blanko, já už mám oprsenku.“ (podprsenku)

Anička Fikrlová

„Klárko, pojd' se podívat na tu krtěnici.“ (krtinu)

Vojtík Studnička

„To je ale svalovej magnet.“ (silnej)

Kubík Kadlec

V zimě odcházíme krmit zvířátka do lesa.

Blanka si maže jelením lojem rty a Kubík říká: „Blanko, ty budeš ale krásná.“

A má pravdu co?

Martinka Němcová

„Dneska máme poremanč.“ (pomeranč)

Vojtík Studnička

„Já rybu nemůžu, já na ní mám energii.“ (alergii)

Kubík Kadlec

„Markétko, já chci také obejmout“ (obejmout)

Valinka Šlehoferová

„Klárko, až budeme mít ve školce „zvířovej“ den, můžu si přinést králíka?“

Víteček Cibulka

„Klárko, já s tebou taky zkusím ten koprmec.“ (kotrmec)

Valinka Mašková

„Moje maminka má novou práci.“

„Jakou?“

„Převléká babyčky a ty prdí.“

Natálka Kunová

„Zuzko, viděla jsem včera v televizi krásnou podvodní loď.“ (ponorku)

Vojtík Studnička

„Náš tatí se někdy tváří jako pomelo.“

„A to je jak Vojtíku?“ ptá se Klárka

„Vojtík: „Jako sladký pomelo.“ (tak asi hezky, sladce)

Kubíček Kadlec

Praktikantka Markétka dělá s dětmi řízenou činnost. Právě probírají dopravní prostředky.

Markétka se ptá: „Děti, jaké dopravní prostředky jezdí po silnici?“

Děti odpovídají, jaká auta a ostatní dopravní prostředky mohou jezdit po silnici.

Na jedno auto však zapomněly. Na kamión. Markétka se proto snaží dětem napovídat.

„Je to veliké auto, dlouhé a začíná na k k k..... ka ka ka.....

Kubíček vykřikne: „Kadlec!“

A takhle my tady žijem